

Ikt.sz.: IUB/10-2/2014.

IUB-6/2014. sz. ülés
(IUB-6/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Igazságügyi bizottságának**
2014. június 3-án, kedden, 10.00 órakor
az Országház Nagy Imre-tanácstermében
(főemelet 61.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Ügyrendi indítvány és vita a meghallgatás lebonyolításával kapcsolatban</i>	5
<i>Szavazás</i>	5
<i>Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)</i>	6
<i>Dr. Trócsányi László expozéja</i>	6
<i>Az elnök ügyrendi javaslata időkeretes tárgyalásra</i>	10
<i>Hozzászólások</i>	10
<i>Szavazás</i>	11
<i>Észrevételek, reflexiók</i>	11
<i>Dr. Trócsányi László válasza</i>	16
<i>Szavazás bizottsági támogatásról</i>	20
<i>Balog Zoltán, az emberi erőforrások miniszterjelöltjének kinevezés előtti meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)</i>	21
<i>Ügyrendi indítvány és vita a meghallgatás lebonyolításával kapcsolatban</i>	21
<i>Balog Zoltán expozéja</i>	22
<i>Az elnök ügyrendi javaslata időkeretes tárgyalásra</i>	25
<i>Hozzászólások</i>	25
<i>Szavazás</i>	26
<i>Észrevételek, reflexiók</i>	26
<i>Balog Zoltán válasza</i>	30
<i>Szavazás a bizottsági támogatásról</i>	35
<i>Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról szóló 2010. évi L. törvény, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/146. szám); részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján</i>	35
<i>Egyebek</i>	39

Napirendi javaslat

1. Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

2. Balog Zoltán, az emberi erőforrások miniszterjelöltjének kinevezés előtti meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

3. Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról szóló 2010. évi L. törvény, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/146. szám)
(Rogán Antal, Varga Mihály, dr. Vas Imre, László Tamás, Szatmáry Kristóf, Dunai Mónika, Kucsák László, Szabolcs Attila, Kósa Lajos, Farkas Flórián, Kubatov Gábor, Németh Szilárd István, Németh Zsolt, dr. Papcsák Ferenc, dr. Pesti Imre, Varga József (Fidesz), dr. Rétvári Bence és dr. Simicskó István (KDNP) képviselők önálló indítványa)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Rubovszky György** (KDNP), a bizottság elnöke

Czunyiné dr. Bertalan Judit (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Kovács Zoltán (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Papcsák Ferenc (Fidesz), a bizottság alelnöke
Demeter Zoltán (Fidesz)
Varga József (Fidesz)
Vigh László (Fidesz)
Szabó Sándor (MSZP)
Teleki László (MSZP)
Dr. Apáti István (Jobbik)
Szávay István (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Demeter Zoltán (Fidesz) megérkezéséig dr. Kovács Zoltánnak (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszterjelölt
Balog Zoltán, az emberi erőforrások miniszterjelöltje
Dr. Staudt Gábor (Jobbik) országgyűlési képviselő
Dr. Schiffer András (LMP) országgyűlési képviselő
Dr. Rétvári Bence államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)

Megjelentek

Dr. Répássy Róbert államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)
Dr. Handó Tünde, az Országos Bírósági Hivatal elnöke
Dr. Gulyás Gergely, a Törvényalkotási bizottság elnöke

(Az ülés kezdetének időpontja: 10.00 óra)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. RUBOVSKY GYÖRGY (KDNP), a bizottság elnöke (a továbbiakban ELNÖK): Tisztelettel köszöntöm az Igazságügyi bizottság megjelent tagjait, munkatársait és az érdeklődőket. Megkülönböztetett tisztelettel köszöntöm dr. Trócsányi László miniszterjelölt urat, Répássy államtitkár urat és dr. Handó Tünde asszonyt, a Bírósági Hivatal elnökét, s természetesen a többi jelenlevőt is.

A bizottsági ülést megnyitom. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes.

A módosított napirendi javaslatomat tartom fenn, amelyben az foglaltatik, hogy a két miniszterjelölt úr meghallgatása után a bizottság hatáskörében van az önkormányzati törvény módosító indítványával kapcsolatos részletes vita lebonyolítása, valamint az „egyebek” napirendi pont. Kérdezem a bizottság tagjait. Aki ezt a napirendet elfogadja, kérem, kézfelemeléssel szavazzon. (Szavazás.) Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag elfogadta a napirendet.

Ügyrendi indítvány és vita a meghallgatás lebonyolításával kapcsolatban

Tisztelettel, rögtön a miniszteri meghallgatások előtt szeretnék egy ügyrendi javaslatot előterjeszteni, amely nagyon furcsa, a jelenlegi miniszterjelölt urat nem érinti, de a következő meghallgatás szempontjából fontos, és szeretném leszögezni a meghallgatások elején. Az én ügyrendi indítványom pedig az, hogy a miniszterjelölteknek csak az Igazságügyi bizottság feladat- és hatáskörében lévő témakörökben lehet feltenni kérdést. Nem kívánom megtárgyalni az Igazságügyi bizottságban sem az oktatási, sem az egészségügyi problémákat, viszont azt a feladatkört, ami a bizottságra tartozik, azt ezer örömmel.

Kérdezem a bizottság tagjait, kíván-e valaki az ügyrendi javaslatához hozzászólni. Szávay István képviselő úr!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Azért kívánok hozzászólni, mert elnök úr valószínűleg a tegnapi felvetésekre kívánja most korlátozni a hozzászólási jogunkat. Én tegnap az előző bizottsági ülést követően kérdeztem elnök úrtól, hogy nem találtam semmilyen, házszabályban és egyéb helyen iránymutatást azzal kapcsolatban, hogy az adott bizottság kizárólag csak a bizottság feladatkörébe tartozó kérdéseket tehet fel a miniszterjelölt uraknak, és arra is jutottunk egyébként, hogy erre vonatkozóan nincs semmilyen szabály és irányelv. Úgyhogy szeretném jelezni, hogy nem értünk egyet elnök úrnak a felvetésével, és azt a képviselői munkánk korlátozásaként értékeljük.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság többi tagját, kíván-e valaki hozzászólni. Úgy szól a házszabály, hogy az ügyrendi indítványhoz frakciónként lehet hozzászólni. Kíván-e valaki még hozzászólni? (Nincs jelentkező.) Amennyiben nem, akkor szavazásra bocsátom a kérdést.

Szavazás

Ki támogatja az ügyrendi javaslatot? Kérem, kézfelemeléssel szavazzon! (Szavazás.) 6 igen. Ki van ellene? (Szavazás.) 2 nem. Ki tartózkodott? (Szavazás.) 2 tartózkodás. Köszönöm szépen, ezzel az ügyrendi kérdés eldőlt.

Elnézést kérek ezekért az adminisztratív problémákért, de a házszabály miatt ezt le kell bonyolítanunk.

Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

Még egyszer tisztelettel köszöntöm a miniszterjelölt urat, és egyben megadom a szót bemutatkozására. Tessék parancsolni!

Dr. Trócsányi László expozéja

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszterjelölt: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! Köszöntöm szeretettel az Országos Bírósági Hivatal elnökét.

Megtiszteltetés számomra, hogy miniszterjelöltként itt ülhetek és beszámolhatok arról, hogy mint miniszterjelölt hogyan látom az elkövetkező években az igazságügyi tárca vezetését. Engedjék meg mindazonáltal, hogy először egy idézettel kezdjem mondandómat. Vladár Gábortól származik az idézet, a második világháború előtti, rendkívül híres igazságügy-minisztertől, aki azt mondta: „A jog nem csak az ész dolga, nem csak paragrafusok logikus rendje, hanem a szív dolga is. Nem szabad megfélemlenünk arról, hogy az embereknek csináljuk a jogot, hogy boldogabbá, erkölcsileg jobbá tegyük őket.” Úgy gondolom, Vladár Gábor volt igazságügy-miniszternek a szavai ma is közöttünk élnek.

Közjogi kötelezettségemnek teszek eleget, amikor tárcámról, jövődöbeli miniszteri feladataimról, elképzeléseimről szeretnék szót váltani. A joggal, az igazságügy területével idáig életemben négy funkcióban találkoztam: egyrészt mint elméleti jogász, egyetemi tanár, egyetemi oktatóként, gyakorló ügyvédként, alkotmánybíróként és nagykövetként. Mind a négy funkcióból különböző üzeneteket kaphattam, amelyeket hasznosítani szeretnék a jövőben az igazságügyi tárca vezetésében.

Az első az egyetemi oktató: egyetemi oktatói minőségemben a jogtudományt műveltem. A jogtudományban rájöttem arra, hogy különböző szemléletű, nézetű emberek dolgoznak, ugyanarról a kérdéstről különböző módon lehet gondolkodni, nyitottnak kell lenni, vitát kell engedni a különböző kérdésekről. Szeretném, ha az igazságügyi tárca egy nyitott tárca lenne, ahol helye van a vitának a jogalkotás területén, és ezért, amit föl tudok ajánlani, az a tárca nyitottsága a különböző kérdések megvitatása során, a kodifikáció területén és egyéb jogügyi, jogi vitákban.

Mint ügyvéd, szintén napi gyakorlatban kerültem a jog világváival, az igazságügy világváival, és ott arra jöttem rá, hogy nagyon fontos a professzionális előkészítés, konkrét ügyek megoldása. Ott már nem feltétlenül elméletről van szó, hanem konkrét ügyekről: az adott jogi kérdést hogyan lehet optimálisan megoldani. Itt óhatatlanul viták is vannak. Az ügyvédi munkában vannak viták, így az igazságügyi tárca életében is lesznek viták, konkrét ügyek lesznek, amelyeket a maguk konkrétágában kell megvizsgálnunk és döntéseket hozni.

Mint alkotmánybíró, a jogállamiság egy meghatározó szempont volt számomra. Mint alkotmánybíró, védtem a jogállamot, védtem az alkotmányt, s úgy gondolom, mint miniszter is, feladatomban az, hogy a jogállamiságot védjem, az Alaptörvényt, azokat az alkotmányos értékeket, amelyek nélkülözhetetlenek egy demokratikus jogállamban. Így az általam vezetett tárca élen kíván járni abban, hogy olyan jogszabályok szülessenek, amelyek az Alaptörvénynek megfelelőek. Így nyilvánvalóan hozzá kell tennem, talán engedjenek meg néhány szót az Alkotmánybírósághoz való viszonyról is. Mint volt alkotmánybíró, számomra különösen érdekes ez a kérdés. Az Alkotmánybíróságot az elmúlt négy évben jogszabályi módosítások érték, hatáskörváltások érték, s a többi. Örömmel tölt el, hozzá kell tennem, az alkotmányjogi panasz intézményének felvirágzása. Úgy

gondolom, az Alkotmánybíróság számára ez egy fontos hatáskör, és rendben van. El tudtam fogadni az actio popularis megszüntetését, mert mint volt alkotmánybíró, láttam ennek a hiátusait.

Hozzá kell tennem, amikor alkotmánybíráskodásról beszélek, akkor szeretnék egy másik területet is kiemelni hozzá, amit rendkívül fontosnak tartok, és talán a rendszerváltás óta, sőt azt mondhatom, 1949 óta nem találta meg a helyét, ez valójában a közigazgatási bíráskodásnak a témaköre. A közigazgatási bíróságot 1949-ben szüntették meg. Jól tudjuk, a rendszerváltozás egy határkő volt, azóta különböző modellek léteznek a közigazgatási bíráskodásnál. Én úgy gondolom, a közigazgatási bíráskodásnak legalább annyi megbecsülést kell kapnia, mint az alkotmánybíráskodásnak. *(Dr. Staudt Gábor érkezik az ülésre.)*

Mint nagykövet, természetesen láthattam a jogrendszer multiplikációját, ami azt jelenti, hogy a különböző jogrendszerek egymásra hatással vannak, és nem tudjuk azt mondani, hogy a nemzeti jog be tud zárkózni az ország határain belülre. Nyilvánvalóan gondolok itt alapvetően az Európai Unió jogára, az európai uniós jogra, amely kötelező, az ezzel kapcsolatos vitákra; gondolok az Európa Tanács szerveinek az állásfoglalásaira; a soft law-ra. Úgy gondolom, az igazságügyi tárcának erre is figyelemmel kell lenni.

Tehát úgy vélem, hogy ez a négy terület, amelyet a korábbiakban végeztem, emberileg és szakmailag talán alkalmassá tesz arra, hogy ennek a megtisztelő feladatnak eleget tehessek az elkövetkezendő években.

Tisztelt Bizottság! Engem büszkeséggel tölt el, hogy tisztán jogászminisztériumnak titulálják a minisztériumot. Jogász vagyok, nem vitatom, büszke vagyok arra, hogy jogász vagyok. Úgy gondolom, hogy az igazságügyi tárca vezetése alapvetően akkor jó, ha jogászminisztériumként tud dolgozni. Ez nem azt jelenti, hogy mi nem lennénk nyitottak az élet más dolgaira. Nyilvánvalóan a jogász az élet különböző területeinek megoldásán dolgozik, és ez, ahogy Vladártól próbáltam idézni, a szív dolga is valahol. *(Dr. Gulyás Gergely megérkezik.)* Tehát úgy gondolom, hogy a jogász minisztériumság jó dolog, jó dolog, hogy önálló minisztériumot kapott az igazságügy.

Milyen feladatok várnak konkrétan? Konkrétan a kodifikációs feladatok a legfontosabbak. Ezzel kapcsolatban szeretném előrebocsátani, hogy nem öncélú a kodifikáció. A kodifikáció a közösségi érdekeket szolgálja, a közösségi érdekek elsőbbségét az egyéni érdekek felett. Ezt rendkívül fontosnak tartom rögzíteni. Fontos a szociális szempontok érvényre juttatása a kodifikáció területén, a családvédelem és a dinamikus reagálási képesség az igazságügyi tárca részéről.

Milyen főbb területek vannak, ahol különböző kodifikációra sort kell keríteni? Nyilvánvalóan az első, amire azt tudjuk mondani, hogy a legfontosabb, az a polgári perrendtartás környéke. Akik gyakorló ügyvédek, bírák, tudják, hogy ez mit jelent. Ez egy nagyon fontos kérdés. Nyilvánvalóan a tárca nem önmagában végzi el a kodifikációt, hanem a jogászok bevonásával. Különböző érdekek vannak. Dönteni kell, hogy melyik iskola mellett tesszük le majd a polgári perrendtartásunkat, a Plósz-féle iskola, vagy más szemléletű perrendtartási gondolkodás jön ki belőle. De úgy gondolom, hogy ez közérdek. Azért közérdek, mert az ügyek kezelése, a bíróság előtti ügyek előkészítése, a perelőkészítés szabályai, a tárgyalások szabályai, majd ezt követően egy másik szakaszban, a végrehajtás tulajdonképpen egy egységet alkot. Ez érinti nyilvánvalóan, hozzá kell tennem, azokat az ügyfeleket, akik a bíróság előtt a keresetlevelet benyújtják, érinti a bírák munkáját, érinti az igazságügyi szakértők, az ügyvédek munkáját. Tehát közösen kell egy olyan polgári perrendtartást találniuk, amely a perek elhúzódsát megakadályozza, és választ ad arra, hogy milyen legyen a hatályos új polgári perrendtartásunk. Erre nézve kormányhatározat is kötelezi az

igazságügyi tárcát. Ez előírja, hogy ebben a ciklusban a polgári perrendtartást el kell fogadni.

Azt is hozzá kell tennem, hogy a polgári perrendtartás mellett hozzá kívánunk nyúlni a büntetőeljárás kódexhez. Az eljárási kódexek megalkotása a jelenlegi ciklus alatt a legfontosabb feladatunk. Az elmúlt 15 évben nagyon sok módosítás érte a büntetőeljárás kódexet, úgy érezzük, megérett az idő arra, hogy egy kodifikáció végeként önálló törvény szülessen a büntetőeljárásról. Bízom abban, hogy a kormányzati ciklus végére tehát két új eljárási kódexünk van. Mindazonáltal hozzá kell tennem, végig kell gondolnunk a közigazgatási eljárásról szóló törvényt, hogy milyen reformot kell végrehajtanunk. Sőt vannak olyan kérdések, mint például az ügyvédségről szóló törvény, amelyet szintén számba kell vennünk. Nekem erre nézve vannak saját nézeteim, nem vitatom, mint volt gyakorló ügyvédnek is, úgy érzem, hogy át kell gondolni az ügyvédi törvényt. De sorolhatnám azt is, hogy például fontosnak tartom egy kegyelmezésről szóló törvény elkészültét az igazságügyi tárca részéről.

Amikor kodifikációról beszélünk, szeretném jelezni, hogy rendszerszemléletre van szükség. Tehát minőségi jogalkotásra, ez rendkívül fontos. A rendszerszemléletet úgy kell elképzelni a kodifikációnál, mint ahogy egyszer Vida István valamikori igazságügyi tisztviselő mondta: egy terített asztalt képzeljünk el magunk előtt, és ha a terített asztal egyik sarkában a terítőt meghúzzuk, az óhatatlanul kihatással van az asztalon lévő tárgyakra. Tehát a rendszerszemlélet kapcsán tudni kell, hogy ha egyszer hozzányúlunk valamihez, annak milyen kihatása van a jogrendszer egyéb területeire is.

Ha azt nézzük, a kodifikáción túlmenően nyilvánvalóan nagyon fontosnak tartom a minőségi jogalkotás területén, hogy a kormányrendeleteknél és miniszteri rendeleteknél az igazságügyi tárca legyen jelen. Legyenek valós tárcaegyeztetések és az igazságügyi tárca tudja jelezni a stopot, tudja jelezni, hogy hol kell a javítási szándékokat elvégezni, mert lehet, hogy a cél jó, de ahogy odajutunk, az nem biztos. Úgy gondolom, hogy az igazságügyi tárcának nagyon fontos felelőssége lesz abban, hogy jelezze a társtárcáknak partnerségben természetesen, hogy mit hogyan kell megcsinálni jogilag.

A másik fő feladatom a kodifikációs feladaton túlmenően az igazságügyi kapcsolatokért való felelősség. Úgy gondolom, hogy az igazságügyi minisztérium nem csak kodifikál. Az igazságügyi minisztérium a jogász hivatásrendekkel kapcsolatot tart, napi kapcsolatot. Ezáltal partnerségre törekszem a jogász hivatásrendek valamennyi szereplőjével. Vannak olyanok, akik természetes függetlenségben láthatják el feladatukat és a bírói függetlenség számomra szent. Ezt tanítja az ember az egyetemen, azt gondolom, hogy az igazságügyi tárcának is ezt kell megvalósítania. Természetesen ez nem azt jelenti, hogy a bírósági jogalkalmazás elemzését az igazságügyi tárca ne végezné el. De partnerségben nyilvánvalóan az Országos Bírói Hivatallal és együttműködésben, mert rendkívül fontos. A kormánynak is van büntetőpolitikája, nyilvánvalóan vannak elképzelések, meg kell nézni, hogy megvalósulnak-e, szükség van-e jogalkotásra vagy nincs. Egy új Ptk. bevezetése milyen hatásokat váltott ki? Szükséges-e egy novella bevezetése vagy nem? Ezt csak akkor tudjuk eldönteni, ha a bírói gyakorlat elemzésében az igazságügyi tárca is részt tud venni. Azt gondolom, hogy a bíróságokkal a partnerségre, a dialógusra törekszem, a bírói függetlenség maximális tiszteletben tartásával.

Az ügyészséget illetően is azt kell mondani, hogy nyilván partnerségre törekszünk, az ügyészi szervezet lehetne akár kormány alá rendelt is. Számos olyan országot ismerünk, ahol ez valósul meg. Mindazonáltal a jelenlegi rendszert jónak tartom, és úgy gondolom, helyén van az ügyészség. Mindazonáltal a vádhatóság

eredményességét a kormány nyilvánvalóan ugyanúgy értékelni akarja, beszámol az ügyészség a munkájáról, és az igazságügyi tárca, mint jogi tárca, erről szintén szeretne szintén véleményt kialakítani.

Vannak olyan hivatásrendek, mint az ügyvédség, amely szintén teljes függetlenségben látja el feladatát. Mindazonáltal van egy törvényességi felügyeleti joga az igazságügyi tárcának. Úgy gondolom, hogy természetesen mind a budapesti, mind a vidéki ügyvédi kamarákkal rendkívül jó kapcsolatra törekszünk, a véleményüket kikérjük, ugyanakkor a törvényességi felügyeletből adódó jogainkat el kívánjuk végezni. Mindazonáltal szeretném felhívni a figyelmet, hogy az igazságügyi szakértők és a végrehajtók is olyan testületek, amelyek fölött törvényességi felügyeletet kell gyakorolni. A polgárok, úgy gondolom, joggal nézik azt, hogy az igazságügyi szakértők milyen szakvéleményt adnak, az ügyvédek is, a bírák is nézik. Egy igazságügyi szakértő el tudja dönteni a per végeredményét. Meg kell vizsgálnia a tárcának az elkövetkező négy évben az igazságügyi szakértés helyzetét. Ez számomra kimagaslóan fontos feladat. Meg kell nézni, milyen reformokat kell végrehajtani, milyen szakmai feltételek működnek. Szükség van egy minőségbiztosításra az igazságügyi szakértés területén. Ugyanígy ezt kell mondani a végrehajtásra. Hiába nyer meg valaki egy bírósági ítéletet, az egy papír. Abból még nem lesz pénze, abból még nem jut hozzá ahhoz, ami jár neki. A végrehajtás területén, úgy gondolom, ma az emberek nem elégedettek Magyarországon. Fontosnak tartom, hogy az elkövetkezendő ciklusban az igazságügyi szakértés és a végrehajtás területén is előbbre lépjünk. Bízom benne, hogy sikerülni fog. Tudom, ez egy rendkívül nehéz és érzékeny világ.

Azt is hozzá kell tenni, amikor az együttműködésről beszélek, hogy hozzám közel áll a jogászképzés. A jogászképzés a fiatal jogászokért való felelősség. Hogyan történik a jogászképzés, milyen színvonalú ma Magyarországon a jogászok felkészítése? Azt gondolom, a tárcának fontos feladata lesz ennek az értékelése.

A tudományos kutatást támogatni kívánjuk, ezért a Magyar Tudományos Akadémiával is együttműködésre kívánok törekedni.

Megemlíteném a feladatok között az európai és a nemzetközi jogi ügyekért való felelősséget. Magyarország tagja az Európa Tanácsnak, tagja az Európai Uniónak. Ebből jogok és kötelezettségek származnak. A jog az, hogy ott ülünk az asztal körül, vitatkozzunk, ne féljünk a vitától, mondjuk el, hogy a szubszidiaritással gondunk van. És még sorolhatom azokat az ügyeket, ahol, azt gondolom, komoly vitákra van szükség az Európai Unióval. Mindazonáltal, amit aláírunk, az minket köt. Úgy gondolom, hogy az Európai Unió jogával való harmonizáció, a jogharmonizáció egy kötelezettség. Hozzá kell tenni: jól állunk. Az Európai Bizottságnál nyilván erről részletesen akarok is szólni. Szégyenkezésre nincs okunk. Vannak vitáink természetesen. Jogértelmezést illetően azt mondjuk, majd a bíróság fog dönteni. Azt gondolom, hogy ez így helyen van és ez így tisztességes. Igyekezzünk felkészülni, de ha a bíróság döntött, azt hajtsuk végre. Az Európa Tanács a soft law, úgy gondolom, ott is van együttműködésünk. Én a Velencei Bizottságnak voltam valamikor, 2005 és 2013 között tagja. Ismerem ennek a szervezetnek a munkáját, az ajánlásait, a hibáit is, hozzá kell tenni, tehát azt, ami esetleg a szervezet jövőbeni reformjára vonatkozik. Mindazonáltal a partnerség velük is rendkívül fontos.

Úgy gondolom, az általam vezetett minisztérium kiszámítható partnere lesz a jogásztársadalomnak. Hozzá kívánok járulni ahhoz, hogy a kodifikáció magas szintű legyen, és a partnerek, tehát az igazságügyi hivatásrendek is elégedettek legyenek.

Ismét engedjék meg, Vladárral kezdtem, Vladárral fejezzem: „A jog nem elvont matematikai mennyiségek viszonyait, hanem a húsból és vérből való emberek

életviszonyait szabályozza, azokhoz kell tehát rugalmasan, hajlékonyan hozzáidomulnia is.” Ahogy Cicero mondta: omnium hominum causa constitutum est.

Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket.

Az elnök ügyrendi javaslata időkeretes tárgyalásra

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelettel, figyelemmel arra, hogy Balog Zoltán miniszterjelölt urat 11 órára hívtuk meg, én azt indítványozom a bizottságnak, hogy a hátralévő időre tekintettel időkeretben tárgyaljon. *(Felzúdulás a Jobbik képviselői részéről.)*

Az ügyrendi javaslatom a következő. Tekintettel arra, hogy összesen 40 perc áll rendelkezésünkre, azt indítványozom, hogy a bizottság valamennyi frakciója kapjon 10 percet a kérdésekre és az észrevételekre. *(Szávay István: Menjünk ki! Vicc az egész! Nincs ilyen! Ez örület!)* Szeretném bejelenteni, hogy a kereszténydemokrata frakció nevében lemondok a 10 perc időről, és azt a 10 percet szeretném biztosítani arra, hogy a miniszterjelölt úr az elhangzott kérdésekre és észrevételekre reagálni tudjon. *(Dr. Schiffer András érkezik az ülésre.)*

Kérdezem a bizottság tagjait, hogy ehhez az ügyrendi javaslathoz van-e észrevétel, kérdés vagy indítvány. *(Dr. Apáti István: Másik ügyrendi javaslatom is lenne.)* Először erről az ügyrendi javaslatról kellene nyilatkozni, ebben kellene dönteni, és ha van egy döntés, akkor meg fogom hallgatni a következő ügyrendi javaslatot is, és arról is dönteni fogunk. Csak az a tiszteletteljes kérésem, hogy lehetőleg se a sajtót, se a vendégeinket, se a miniszter urat ne szórakoztassuk eljárásjogi problémákkal és ügyrendi kérdéscsomagokkal, hanem próbáljunk a kérdéskörnek a végére járni.

Nekem tehát van egy ügyrendi javaslatom, miszerint jelen pillanatban a három frakciót 10-10-10 perc kérdés lehetősége illeti meg. *(Jelzésre:)* Tisztelettel köszöntöm Schiffer András képviselő urat mint az LMP frakcióvezetőjét. Először is szeretném megkérdezni, még az ügyrendi javaslatról való határozathozatal előtt, hogy kíván-e szót kérni a bizottsági ülésen. Nagyon örülnék neki, hogy ha jelen van, az ügyrendi kérdésnél kapnék erre választ, mert ha az ügyrendi döntés úgy szól, hogy minden frakció 10 percet kap, nem fogok tudni Schiffer úrnak szót adni. Tehát most először fölteszem a kérdést Schiffer Andrásnak.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Most nem terveztem szót kérni, de természetesen azért jöttem be, mert szeretnék majd szót kérni.

ELNÖK: Én nem tudom... – azt hiszem, elég világosan beszéltem. Mivel időkeretben tárgyalunk, ezt az időt akkor most be kell osztanunk. Tisztelettel, én úgy módosítom az ügyrendi javaslatomat, hogy a 10 perces KDNP-időből 5 percet átadok Schiffer András úrnak, 5 percben biztosítjuk számára az időt.

Most pedig kérdezem a többi frakció álláspontját. Szávay István képviselő úrnak adom meg a szót.

Hozzászólások

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Úgy fogalmazott elnök úr, hogy az ügyrend fog dönteni – nem az ügyrend fog dönteni, hanem a fideszes önkény fog dönteni ebben a kérdésben megint. Kíváncsi lennék egyébként, ebben a kérdésben talán miniszterjelölt uraknak kellett volna a véleményét megkérdezni. Kíváncsi vagyok, hogy miniszterjelölt úr, aki hosszasan ecsetelte, többször visszatérve arra, hogy milyen fontosnak tartja a vitát, mit szól ahhoz, hogy ilyen önkényes korlátozó

intézkedéseket (*Moraj, közbeszólások a kormánypárti képviselők részéről.*), ami egyébként más bizottságok működése során is teljesen elképesztő, vezetnek itt be, hogy nem lehet kérdéseket föltenni, más területet nem lehet...

ELNÖK: Kérem szépen, az ügyrendi kérdésre kérek választ.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): ...illetve ahhoz, hogy a hozzászólásokat korlátozni kívánja a bizottság elnöke. Ön, mint aki a vitát ennyire fontosnak tartja, ehhez mit szól, miniszterjelölt úr?

ELNÖK: Az ügyrendi kérdéssel kapcsolatban kérdezem a Jobbik álláspontját (*Dr. Apáti István: Elutasítjuk! Ez evidens. Milyen lenne ezek után?*), és én megkímélem a miniszterjelölt urat attól, hogy a teljesen jogtalanul feltett kérdésre reagáljon. (*Szávay István: Jogtalanul?! Ne haragudjon már, elnök úr! Hát komolyan... – Dr. Apáti István: Ötvenes évek!*) Kérdezem a bizottságot, kíván-e... (*Dr. Apáti István: Tiszta ötvenes évek!*) Tisztelettel, figyelmeztetem a Jobbik-frakciót, hogy még egy közbeszólás vagy a tárgytól való eltérés esetén meg fogom tőlük vonni a szót. Ezt az ingyencirkuszt, amit csinálnak, kérem, szíveskedjenek abbahagyni! (*Szávay István: Nem mi csinálunk cirkuszt, elnök úr, hanem ön!*)

Kérdezem a bizottság többi frakcióját, kíván-e az ügyrendi javaslatra reagálni. (*Dr. Apáti István: Szégyen! Ne haragudjatok, ez a legalja!*) Amennyiben nem, akkor határozathozatal következik.

Szavazás

Kérdezem a bizottság tagjait, ki az, aki az általam előterjesztett ügyrendi javaslatot elfogadja. Kérem, az kézfelemeléssel szavazzon! (*Szavazás.*) Megállapítom, hogy 6-an elfogadtuk. Ki van ellene? (*Szavazás.*) 4-en vannak ellene. Megállapítom, hogy a bizottság ezen ügyrend szerint fog eljárni.

Kérdezem a bizottság tagjait, kíván-e valaki hozzászólni vagy kérdést előterjeszteni. (*Dr. Apáti István: Én egy másik ügyrendi javaslatot szeretnék tenni.*) Tessék! Kérem szépen az új ügyrendi javaslatot.

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Az új ügyrendi javaslatom elsősorban a jövőre nézve érvényes. Indítványozom, hogy elnök úr minden bizottsági ülés előtt taxatívén sorolja fel azokat a kérdéseket, amelyeknek a feltételét az ellenzéki képviselők számára engedélyezni méltóztatik. Mert szerintem ez sokkal egyszerűbb lesz, és akkor mindenki tudja, hogy hol a helye. Erről kérem, hogy szavazzunk.

Köszönöm.

ELNÖK: Tekintettel arra, hogy ez egy meglehetősen vitatható hozzászólás volt, én ezt nem tekintem ügyrendi javaslatnak. (*Szávay István: Mi meg annak tekintjük, és kérjük róla a szavazást, elnök úr!*) Úgyhogy erről nem vagyok hajlandó szavaztatni.

Kérdezem, kíván-e valaki a témakörben konkrétan hozzászólni. (*Dr. Apáti István: A miniszterjelölti meghallgatáshoz igen.*) Örülnék, ha jelentkezne akkor a képviselő úr. Apáti képviselő úrnak adom meg a szót.

Észrevételek, reflexiók

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelettel köszöntöm miniszterjelölt és államtitkár urat. Dicséretes és tiszteletreméltó az a fiatalos hév és lendület, amivel itt bemutatkozott a bizottság előtt. Ezt nagyon őszintén mondom. És

az jutott eszembe, az fogalmazódott meg bennem az elmúlt néhány perc közjátéka alapján, hogy ha ön valóban ezzel a nagyon komoly és tiszteletreméltó hivatástudattal akarja majd végezni a munkáját, akkor attól tartok, hogy rövid időn belül meg fog törni, mint sziklán a víz, és nagyon rövid ideig lesz miniszter – bár tévednék, adja a Jóisten, hogy tévedjek!

A következő konkrét kérdéseim lennének a tisztelt miniszterjelölt úrhoz. Mit kíván kezdeni a bírák, illetőleg a bíróságok jelentős túlterheltségének feloldása vagy könnyítése, mérséklése érdekében? Tervez-e a polgári joganyagban, az anyagi joganyagban, a polgári törvénykönyvben esetlegesen átfogó vagy nagyobb terjedelmű módosításokat? Ha igen, akkor mely jogterületeket illetően látja indokoltnak az esetleges nagyobb terjedelmű módosításokat?

Több kérdésem a büntetőjog tárgyköréhez tartozik. Az első ezek között, hogy a sértetti, illetve a sértetti jogi képviselési jogállást kívánja-e kiterjeszteni, erősíteni a mostanihoz képest. Hiszen régi dilemma, nemcsak szakmai, hanem politikai téren, különösen a sokáig túlterjengő liberális álláspont miatt, hogy a bűnözők vagy a sértettek jogait kell-e előtérbe helyezni a büntetőeljárás során. A mi álláspontunk egyértelmű: nyilvánvalóan a sértettét, és ami egy méltatlanul elhanyagolt jogterület, a sértetti jogi képviselési pozíciót. Ezzel kapcsolatban mi az ön álláspontja, mi a véleménye?

Kivitelezhetőnek látja-e az önfenntartó börtönök kialakításához szükséges jogi környezet létrehozatalát?

A következő kérdésem a halálbüntetéssel kapcsolatos. A halálbüntetés esetleges visszaállításával kapcsolatban is kíváncsi lenne a Jobbik-frakció az ön véleményére. Tudjuk, hogy jelen pillanatban ennek a visszaállítása nemzetközi szerződésekre ütközik. Mindezek figyelembevételével ön hogyan viszonyul egy esetleges, a halálbüntetés visszaállítását célzó országos ügydöntő népszavazás kiírásához?

Mi az ön álláspontja, tisztelt miniszterjelölt úr, a tésszel, vagyis a ténylegesen életfogytig tartó szabadságvesztéssel kapcsolatban? Különös tekintettel és nyomatékkal arra a megint csak liberális gyökerű európai álláspontra, ami az elmúlt néhány hétben alakult ki, miszerint igazságtalan, aránytalan, és ami a legdühítőbb: embertelen tetteket elkövető gyilkosokat nem szabadlábba helyez, de a szabadulás lehetőségét elvenné tőlük.

Ez azért különösen nyomatékos kérdés, hiszen tudjuk jól, hogy a tényleges életfogytig tartó szabadvesztést az eddigi 46 esetben kivétel nélkül az emberölések minősített esetei miatt szabták ki a magyar bíróságok. Ezek fényében önnek mi az álláspontja a tésszel kapcsolatban?

Végül, de nem utolsó sorban a feltételes szabadságra bocsátás szabályaival kapcsolatban ön egyetért-e a Jobbikkal abban, hogy sürgősen módosítani kellene a szabályozást. Ugyanis most végrehajtási fokozattól függetlenül, tehát legyen szó fogház, börtön vagy fegyház fokozatról, a büntetés kétharmadának kitöltését követően szabadulhatnak, akár súlyos, élet elleni bűnözők, visszaesők. Ezzel kapcsolatban kérdezném, hogy indokoltnak látja-e a feltételes szabadságra bocsátásból való kizárás esetköreinek jelentős bővítését, illetve átgondolni annak a szabályozásnak a visszaállítását, amely álláspontunk szerint sokkal igazságosabb volt, hogy végrehajtási fokozathoz igazodik a kötelezően fegyházban eltöltendő idő, ami régebben fogháznál kétharmad, börtönnél háromnegyed, fegyháznál négyötöd volt. Most egységesen egyharmados kedvezményben részesülhetnek az elítéltek. Ezzel kapcsolatban várom a megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szeretném jelezni, hogy Apáti képviselő úr kérdése a Jobbik idejéből öt percet vitt el. Staudt Gábor képviselő úr hozzászólásának a házszabály korlátokat szab. Az első kérdés a Jobbik képviselőcsoporthoz, hogy hozzájárulnak-e ahhoz, hogy Staudt Gábor a Jobbik időkeretének terhére szóljon hozzá. *(Dr. Apáti István: Természetesen! Hogyne! – Szávay István jelentkezik.)* Szávay képviselő úrnak adom meg a szót.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Egy percet kívánok elhasználni, és négyet meghagyok Gábornak a nagylelkűen biztosított tíz percünkben.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor arra az egy percre időt fogok adni, de a sorrendet be kell tartanunk. Ebből az következik, hogy négy percre megadom a szót Staudt Gábornak, mert sorrendben ő következik. Staudt Gábornak rendelkezésre áll a Jobbik átengedése alapján négy perc, de a házszabály szerint csak akkor adhatok szót neki, ha a bizottság a képviselő úr hozzászólását megengedi. *(Dr. Apáti István: Így volt eddig is!)* Kérdezem a bizottságot, hogy hozzájárul-e ahhoz, hogy négy perc időkeretben Staudt Gábor hozzászóljon. *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy majdnem egyhangú, de túlnyomó többség, ezért nem kívánom megszámolni.

Megadom a szót négy percre Staudt Gábornak.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Ígérem, hogy igyekszem rövid és tömör lenni. A miniszterjelölt úrnak azt a kérdést szeretném feltenni, hogy az igazságszolgáltatással kapcsolatosan van-e arra terve, hogy a jogszolgáltatás-igazságszolgáltatás ősi problémáját megpróbáljuk jobban közelíteni egymáshoz. Korábban szerepelt az igazság kiderítésének kötelezettsége a bíróságok feladatai között. Az emberek úgy látják, hogy sok esetben nem igazságszolgáltatás folyik, hanem jó esetben jogszolgáltatás, és ezzel valamit kezdeni kellene, hogy az emberek elvárása teljesülhessen.

A másik: az EU-joganyag harmonizációját említette. Én egy olyan káros folyamatot tapasztaltam korábban, hogy ha mondjuk egy irányelvet át kellett venni az Országgyűlésnek, azt olyan módon készítették elő a minisztériumban a tisztségviselők, hogy mindig többet tettünk le az asztalra, több jogot adtunk fel, mint amit az Európai Unió egyébként elvárt. Mindig nagyon kértem mindenkitől, akitől tudtam, hogy ez változzon meg, és a minimumra törekedjünk. Nézzük meg, pontosan mit kér az Európai Unió, és ne adjunk saját jó szántunkból többet, mint amit kérnek.

Az utolsó téma szintén nagyon fontos, főleg mert végrehajtásról volt már szó, én már javasoltam az állami bírósági végrehajtás rendszerének a megteremtését. Úgy gondoljuk, az önálló bírósági végrehajtói rendszer leszerepelt, sok esetben maffiaszerű hálózatokkal terhelt és mindenkinek az üdvére, a bírósági határozatok végrehajtásának üdvére válna, ha az állam saját kézbe venné ezt a területet. A véleményére vagyok kíváncsi. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy Staudt Gábor összesen két percet használt fel. Tehát majd még a Jobbiknak lesz három perce. A bejelentkezés sorrendjében fogok szót adni. Először Schiffer András, öt Kovács Zoltán, majd Szávay István képviselő urak követik.

Megadom a szót Schiffer András frakcióvezető úrnak ötperces időkeretben.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Nagyon szépen köszönöm. Külön köszönöm a KDNP-frakció nagyvonalúságát. Próbálok nagyon gyorsan feltenni a kérdéseimet.

Az egyik az a miniszterjelölt úrhoz, hogy a jövőben a jogalkotásban megpróbálják-e komolyan venni a társadalmi érdekegyeztetésre vonatkozó törvényi kötelezettségeket, illetve lesz-e legális kerete a társadalmi és gazdasági érdekérvényesítésnek.

A következő kérdésem, hogy úgy is, mint tekintélyes jogtudós, ismer-e olyan konstrukciót, amelyben az államadósság alaptörvénybe ütköző megnövelése nélkül finanszírozható a paksi bővítés.

A harmadik: tervezi-e a kifejezetten a beruházói érdekek egyoldalú kiszolgálására létrehozott szabályozások felülvizsgálatát, gondolok itt például a kiemelt nemzetgazdasági beruházások engedélyeztetésének jelenlegi rendszerére?

Negyedik: mit tervez annak érdekében, hogy a korrupcióra vonatkozó bejelentéseket köteles legyen mindenki kivizsgálni. Mit tervez az aktív információs szabadság, tehát a kötelező közzétételi, nyilvánosságra hozatali kör érvényesítésének elősegítése érdekében? Illetve tervez-e olyan változtatásokat a büntetőjogban, amelyek csökkentik az állampolgárok ellenérdekeltségét a közbizalom elleni cselekmények feltárásában?

Javítja-e az oknyomozó újságírás feltételeit, kiterjeszti-e a közszereplők túrészi kötelezettségét akár a Ptk. módosításával egyértelműen mentesítve a sajtószerveket a kártérítési felelősség alól a tényyszerű tudósítások tekintetében? Kiterjeszti-e az újságírói forrásvédelem alá tartozó adatok körét? Támogatja-e, miniszterjelölt úr, a tényleges aktanyilvánosságot? Végezetül pedig: tervez-e változtatásokat a polgári törvénykönyvben egyrészt annak érdekében, hogy a deviza alapú hitelezési konstrukciót, mint hibás terméket világosan megtiltsa a Ptk., másrészt pedig, hogy az offshore-lovagokat ki tudjuk úzni az országból? Magyarul, hogy a nem átlátható tulajdonosi szerkezetű gazdasági társaságokat ne lehessen a jövőben bejegyezni Magyarországon. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, különösen azt, hogy a hozzászólás csak két percig tartott. De mivel annyi kérdéssel öntöttük le *(Dr. Apáti István: Öt percnél minősül!)* most már a miniszterjelölt urat, azt javaslom, hogy a megtakarított időket majd adjuk oda a viszonzulásra. Kovács Zoltán alelnök úrnak adom meg a szót.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Részben utalt már a felvezető szövegben arra, hogy új polgári törvénykönyv van. Kérdezem, hogy az eljárásjogi törvények kodifikációját akár a büntető törvénykönyv, akár a polgári törvénykönyv vonatkozásában hogy tervezi, mint tervezi, hogy áll ennek az előkészítése. Ha egyáltalán erről tud valamit, erre szíveskedjék válaszolni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most megadom a szót Szávay István képviselő úrnak.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Apáti képviselőtársam már részben érintette, bár nem egészen, a három csapást, erre, mint intézményre szeretnék rákérdezni kapcsolódóan a tényleges életfogytiglanhoz. Ezzel kapcsolatban önnek mi a véleménye, mit tervez?

Másrészt azt szeretném megkérdezni, hogy tervez-e bármilyen jellegű változást, elmozdulást azzal kapcsolatban, ami, úgy gondolom, a közvéleményben egy általános, permanens felháborodást kelt, hogy mennyire eszköztelenek a bűnüldöző hatóságok, a rendőrök a bűnözőkkel szemben, mennyire kevés a mozgástere egy intézkedő rendőrnek. Lehet, hogy kicsit általános ez a kérdés, de azt hiszem, értjük

mindnyájan, hogy miről beszélek. Végző soron pedig - már remélem, jogosan - szeretném feltenni ismét azt a kérdést, amit az előbb jogszerűen feltettem, hogy ön a vita híveként hogyan értékeli, hogy időkeretben és témát leszűkítve tehetünk fel önnek csak kérdéseket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most Vigh László képviselő úr következik.

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz): Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Érdeklődöm, hogy mit tud, mit kíván tenni a tárca az egyik legfontosabb probléma, a devizahitelek ügyében, tudja-e segíteni a minél gyorsabb ügyintézését ezzel kapcsolatban. Ugyanis az ellenzék gyakran tévesen közli a miniszterelnök úr szavait. A miniszterelnök úr azt mondta, hogy '18-ig, a ciklus végéig az összes devizahitelt ki kell vezetni, és úgy közlik ezt az ellenzéki képviselők, helytelenül, hogy odáig akarjuk megoldani. Mi minél sürgősebben szeretnénk ezt a problémakört megoldani. Érdeklődöm, hogy a tárca hogyan tudja ezt a folyamatot segíteni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Papcsák alelnök úrnak adom meg a szót.

DR. PAPCSÁK FERENC (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Nagyon szépen köszönöm, hogy szóba hozta a végrehajtással kapcsolatos kérdéseket. Fontosnak tartom megkérdezni, mi az elképzelése a végrehajtói rendszer esetleges átalakításáról, illetőleg magának a végrehajtói eljárásoknak a kérdéséről. Teljesen helytálló, és igazat adok önnek abban a kérdésben, hogy egy dolog, hogy a bíróság eljut egy adott szakaszba, de a végrehajtási rendszernek a felülvizsgálata, illetőleg az eljárási normáknak az áttekintése, gondolom, most már időszerűnek tűnik. Ebben kérem tisztelettel az állásfoglalását.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szabó Sándor képviselő úrnak adok szót.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót. Miniszterjelölt úr, a közelmúltban mutatták be a könyvét Az alkotmányozás dilemmái címmel, melynek az előadása végén az volt a mottója, hogy egy demokratikus társadalomban a problémákat intellektuális vitákkal oldják meg. Az én első kérdésem is az volna, hogy valóban az érdemi párbeszéd és a vita gyakorlatát kívánja-e működtetni a jogszabályok előkészítése során, vagy elsősorban a kormányhoz közel álló szervezetek véleményére lesz kíváncsi.

A másik kérdésem. Tavaly decemberben egy interjújában azt mondta, hogy „az alkotmány társadalmi elfogadottsága végeredményben azon nyugszik, hogy maga a jog milyen minőségben elfogadott, mennyire érvényesül a társadalomban”. Fölmerül akkor a kérdés, hogy véleménye szerint milyen fokú bizalom alakulhat ki a társadalomban a jog iránt, ha azt tapasztalja, hogy az elmúlt négy évben csak a polgári rendtartást huszonnégy alkalommal módosították, és azt a sziklaszilárd Alaptörvényt, amelyhez nem lehet hozzányúlni, már öt alkalommal módosították, most folyik a hatodik módosítása, és mindig valamilyen érdeket szolgál a módosítás.

A harmadik kérdésem pedig azzal kapcsolatos, hogy hallani olyasmiről, hogy a Fidesz új csodafegyvere lesz a központi járásbíróság, ami leginkább a bíróságok tevékenységének, bíróságok fegyelmezésére hivatott létrejönni. Önnek mi a véleménye erről? Egyáltalán lesz ilyen, vagy egyáltalán egyetért-e ezzel a gondolattal?

Köszönöm.

ELNÖK: Schiffer Andrásnak adom meg a szót, azzal, hogy sajnálom, mert azt hittem, több idő lesz a válaszra, de jó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Fél perc, elnök úr, kíméletes leszek.

ELNÖK: Köszönöm.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen. Annyiban csatlakoznék Staudt képviselőtársamhoz, mert ez már tavaly egy egyébként KDNP-s javaslat kapcsán fölmerült a plenáris ülésen, hogy el tudja-e képzelni miniszterjelölt úr, hogy a '94-es végrehajtási rendszert visszacsinálják, tehát hogy a bíróságok alá rendeljék az egész végrehajtói kart, annak érdekében, hogy a jelenlegi anomáliákat, visszaélésnyús helyzeteket ki lehessen szűrni, meg lehessen előzni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Apáti István képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen, nagyon rövid leszek. A közbeszerzésekkel kapcsolatban szeretnék érdeklődni, hogy mit kíván tenni a közbeszerzési eljárások átláthatóbbá tétele érdekében. Ugye, most sajnós a közbeszerzések hosszú évek, évtizedek óta a korrupció egyik melegágyát jelentik Magyarországon, különös tekintettel a politikusokat is érintő korrupcióra. Mit kíván tenni ennek csökkentésére, megfékezésére?

Egy konkrét kérdésem is lenne. Egyetért-e azzal a jobbikos állásponttal, mely szerint nem kizárólag, de főleg az építési beruházások területén csak és kizárólag egy tisztas vállalkozói hasznot tartalmazó fajlagos költséghatár-felállítás fékezheti meg a korrupciót? Magyarán mondva, egy bizonyos tisztas vállalkozói hasznot tartalmazó költséghatár felett nem lehet tervezni. Egyetért-e ezzel az állásponttal? Illetőleg van-e esetleg ennél jobb ötlete a korrupció visszaszorítására?

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Teleki László képviselő úrnak adok szót.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Egy kérdésem lenne mindösszesen. Ön szerint belefér-e a bírói függetlenségbe a saját politikai vagy éppen saját vélemény kifejtése egy bíró esetében a döntés előtt vagy a döntés közbeni időszakban? Nem mondom el a konkrét ügyet, de azt gondolom, az elmúlt időszakban mindenki hallhatta az országos médiában, hogy mi történt. Én ennek kapcsán teszem fel ezt a kérdést.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelettel, több jelentkezőt nem látok pillanatnyilag. A következőre teszek indítványt. Aki még hozzá akar szólni vagy kérdést akar fölteni, tessék most megtenni. Úgy tervezem az ülés vezetését, hogy szót adok a miniszterjelölt úrnak, majd a bizottság feladatát képező döntés meghozatala következik. Kérdés, hozzászólás? *(Nincs jelentkező.)* Nincs. Köszönöm szépen.

Megadom a válaszadás lehetőségét a miniszterjelölt úrnak.

Dr. Trócsányi László válasza

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszterjelölt: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! A feltett kérdések, hozzá kell tenni, nem könnyűek, és nem állítanám azt, hogy egy percen belül, azonnal lehet mindegyikre válaszolni. Én azt

gondolom, egy miniszternek az a feladata, hogy ezekről a kérdésekről – amelyek teljesen jogosak, hozzá kell tenni – egy komoly elemzés készüljön, és ezt követően a minisztérium munkatársaival együtt át kell gondolni.

Számos olyan kérdést vetettek föl, amivel magam is egyetértek, és tudom, hogy foglalkozni kell vele. A megoldási módozatot illetően különböző verziók lehetségesek. Én azt gondolom, az a feladata egy miniszternek, hogy ezeket a verziókat dolgozza ki, bocsássa vitára, és utána, ezt követően lehet a végrehajtás rendszerét illetően például elgondolkodni, hogy mennyibe kerül az, ha az államhoz tesszük vissza, mi az előnye, mi a hátránya; mi van akkor, ha minőségbiztosítást teszünk hozzá, minimális létszámot teszünk a végrehajtói irodák létesítésére, magasabb szakmai követelményeket, képzéseket teszünk hozzá. Ezek mind olyan dolgok, amelyek elemzést igényelnek. Tehát én azt tudom ígérni, hogy ezzel én foglalkozni fogok, és természetesen azt akarom, hogy ezekből a legjobb megoldást valósítsuk meg. De erre ma, itt és most azt mondani, hogy ez a modell vagy az a modell jobb... Ismerek néhány modellt, de nekünk ebből ki kell választani, amit meg kell valósítani. A probléma viszont valós, nagyon örülök, hogy ezt több képviselő is felvetette, és azt tudom ígérni, hogy fogunk még találkozni ebben az ügyben. Ezt tudom ígérni.

Ami a bírák ügyét illeti, például a bírák túlterheltségét, s a többi, s a többi, ez megint egy nagyon nehéz ügy, mert igaz is, meg azért tulajdonképpen vannak eredmények is. Legyünk mindig objektívek! Van egy igazságügyi eredménytábla, amelyet az Európai Bizottság tesz közzé, az európai szemeszter keretében. Ebben azért, el kell ismerni, bizony vannak eredményeink. Úgyhogy azt gondolom, mindig objektívnek kell lenni. Egy svájci cég készíti ezt a bizonyos eredménytáblát, és azt kell mondani, nem állunk rosszul, világviszonylatban sem, és nem állunk rosszul európai uniós szinten sem. Ismerem Franciaországot vagy más országokat, hasonló helyzetek vannak; ez mindig örök probléma lesz.

Számomra kulcskérdés a Pp. Tudniillik a Pp. tudja megoldani ezt a kérdést véleményem szerint. Itt most nem akarok prejudikálni abból a szempontból, hogy melyik megoldás az, amelyiket el kell fogadni, de nagyon sok függ – ahogy a bevezetőmben is mondtam – a perelőkészítéstől is. Nem azt mondom, hogy az amerikai modellt kell átvennünk, de annak azért van bizonyos értelme, amikor a bíró az előtte lévő felekkel megbeszéli, hogy kinek mi lesz a dolga, mi lesz a feladata, milyen dokumentumokat vár tőle, és utána gyakorlatilag, ha szabad így mondanom, már ennek a folyamatnak megy a per. Tehát az, hogy folyamatosan, hathavonként új dokumentumot nyújtok be, újat hozok be, és akkor ez elhúzódik, mint a kígyó, megmondom őszintén, az nyilvánvalóan gondot jelenthet. Én nem vagyok benne biztos, hogy az amerikai modell transzportálható egy az egyben Magyarországon. De hogy a perelőkészítéseknél nagyon fontos szerepe van a Pp.-nek, hogy ezt hogyan fogja szabályozni, ebben egészen biztos vagyok. Mint volt gyakorló ügyvéd is úgy látom, hogy ez fontos. És ugyanígy a szakértésre való rámenetel. A szakértéssel kapcsolatban nem hallottam kérdést, de ez ugyanúgy hozzátartozik, mert a szakértő késlekedik a véleménye elkészítésével, tulajdonképpen ennek nincs is következménye, akkor az ügy ül – ez így, azt gondolom, valóban nem teljesen jó.

Azt gondolom tehát, hogy a bírák ügyével, Apáti képviselő úrnak teljesen igaza van, foglalkozni kell. A Pp. keretében szeretnék ezzel az üggyel kiemelten foglalkozni.

Nyilvánvalóan a Ptk., mint említettem, most lépett hatályba. Azt gondolom, hagyni kell, nem lehet azonnali novellát elfogadni. Tehát a Ptk.-nál azonnali novella elfogadása helyett kicsit érlelni kell, kell egy-két év és azt követően egy Ptk.-novellában össze kell gyűjteni azokat a kérdéseket, amelyek felmerülnek. Mert vannak konkrét ügyek, az elővásárlási jog gyakorlása például, amelyekről tudjuk, hogy foglalkozni kell velük. Csak egyenként vagy pedig csináljunk egy Ptk.-novellát?

Azt gondolom, egy kis idő kell, először nekem is meg kell ismernem alaposan ennek az előkészítést és a részletproblémáit, de az OBH-val együttműködésben, a különböző szervezetekkel, ügyvédi kamarával együttműködésben. Nyilvánvalóan számba fogjuk venni, hogy milyen kérdésekre kell visszatérni.

Ami a büntetőjogi részt érinti, a magam részéről hozzá kell tenni, hogy nem kívánok a tényleges életfogytiglanhoz hozzányúlni. Nem kívánok hozzányúlni, nemcsak azért, mert más országokban is van, Hollandiában és Nagy-Britanniában, hanem mert úgy gondolom, hogy tulajdonképpen van megoldás. Alkotmánybíró voltam akkor, amikor ezt tárgyalta a bíróság, akkor is az volt a véleményem, hogy ott van a kegyelmezési jog. A kegyelmezési jogot kell élővé tenni. A köztársasági elnök egyéni kegyelmezési joga, van ilyen. Van ilyen. Angliában is létezik a kegyelmezési jog. Ezt kell végiggondolni. De a tényleges életfogytiglan biztosan fog maradni, én ehhez nem kívánok hozzányúlni. És úgy gondolom, az alaptörvényt meg kell nézni, ott van benne az egyéni kegyelmezési jog is, hozzá kell tenni. Tehát lehetnek szempontok, de az egy másik dolog, az egyéni kegyelmezési jog keretében kell gondolkodnom.

Ami a halálbüntetést illeti, hozzá kell tenni, hogy az Európa Tanácsnak a jegyzőkönyve köti az európai országokat. Nem vitatom, vannak olyan országok, ahol van halálbüntetés. Az Egyesült Államok egyes államaiban van, Ázsiában van, Oroszországban talán kivételesen, de nem vagyok benne biztos, hogy eltörölték-e vagy sem. *(Dr. Apáti István: Fehéroroszországban van!)* Erről most nem merek nyilatkozni. Tessék? *(Dr. Apáti István: Fehéroroszországban van!)* Jó, tehát Fehéroroszországban van. Azt gondolom, hogy az Európa Tanácsi tagságból adódóan vannak kötelezettségeink. Amire azt mondom a tézsnél, hogy határozott a véleményem, hogy igen, addig a halálbüntetésre azt mondom, hogy az Európa tanácsi kötelezettségeinkből adódóan ez ütközne gyakorlatilag ezzel a követelménnyel. Akkor ki kellene lépni az Európa Tanácsból. Annak realitása, hogy kilépünk, legyünk őszinték, elnézést kérek, jelenleg nincs. Én sem értenék egyet vele, hogy kilépünk az Európa Tanácsból. A Velencei Bizottságban a vitákat átéltem. Azt gondolom, hogy ott egyértelmű a jogi helyzet.

Elnézést, hogy ugrálok a kérdéseknél, csak az igazság kiderítésének a kötelezettsége felmerült és ez szintén a perek elhúzódásához kapcsolódik. Azt gondolom, válasszuk külön a polgári pert és a büntető pert. A polgári perben a bírónak arról kell döntenie, amit elé hoznak a felek. Abból kell a döntést kihoznia. Ha ő kezdi az igazságot kideríteni, az anyagi igazság kiderítését, akkor ténylegesen a perek elhúzódásához nagymértékben hozzá fogunk járulni, mert a bírónak állandóan kioktatási kötelezettsége lesz, folyamatosan, mint apa a gyermekével, így kell viselkednie. Azt gondolom, a felek nagykorúak, ott van a jogi képviselő lehetősége, ezt az államnak biztosítani kell azok számára, akiknek nincs elegendő pénzük, de tessék azt előhozni, amiről a bírónak döntenie kell. A bíró az előtte álló dokumentumokból fog döntést hozni. A büntetőjogban az anyagi igazság kiderítése természetesen kötelezettség. Mi történt? Az valóban? Az anyagi igazság kiderítésének vagyok egyértelműen híve.

Ami pedig a sértetti pozíciót illeti, a magam részéről is azt kell mondanom, hogy osztozom azzal az állásponttal, hogy bizony, a sértettek jogait kell erősíteni, az áldozatvédelem az igazságügyi tárcahoz fog tartozni, és úgy gondolom, hogy ott van feladat.

Ami azt a kérdést illeti, hogy az Európai Uniót illetően adunk, nem adunk, többet adunk, kevesebbet adunk, a magam részéről azt gondolom, elnézést kérek, hogy add meg a császárnak, ami a császáré és az Istennek, ami Istené. Nyilvánvalóan úgy gondolom, hogy amit meg kell csinálni, megcsinálom benne, mert az köt engem,

de nem vagyok benne biztos, hogy többet akarok csinálni. Esetről esetre kell megnézni, hogy milyen ügyről van szó. Érdekemben áll, hogy többet adjak, többet írjak elő, vagy nem áll? Attól függ, hogy jogot adok, kötelezettséget írok elő. Ezt nagyon nehéz így megmondani, óvatos duhaj vagyok, nem vagyok biztos benne, hogy feltétlenül azonnal ráteszek még három lapáttal. De meg kell nézni a konkrét ügyet. A konkrét ügyet lehet alapvetően nézni. A magam részéről egyébként is teljesen egyetértek azzal, amit az miniszterelnök úr mondott, ez a lopakodó megjelenés, hogy bizony olyan hatáskörökre is ráteszi az Európai Unió a kezét, amiről úgy gondolom, esetleg nincs is gyakorlatilag hatásköre. És a bírói jogalkalmazás, joggyakorlat is mindig továbbfejlesztő volt, de ez tulajdonképpen elvezetett oda, hogy bizonyos szempontból túlléptük a szerződéses kereteket. Tehát ezeket nagyon alaposan meg kell nézni, most nem mennék bele, mert bonyolult ügy és többfajta, ha szabad így mondanom, vélemény is van. Nyilvánvalóan ez függ az európai bírák jogfelfogásától. Egyébként a világban az állami protekcionizmus erősen jelen van. Franciaországból pénteken jöttem haza végleg, gyakorlatilag ott most fogadtak el egy olyan jogszabályt, amely azt mondja, hogy minden olyan tranzakcióhoz, fel van sorolva a-tól l-ig, ahova az állam külföldit enged be, oda gyakorlatilag a kormány jóváhagyása kell. Az európai bíróság elé fog kerülni ez az ügy, egészen biztos vagyok benne. Csak jelzem, az a gondolkodás, az állam szerepvállalása mennyire növekszik az egyes országokban. Emellett van az európai bíróság, amely a liberális nézeteket vallja igazából és a kettő ütközik. Hogy ki fog győzni öt év múlva, ma még nem tudom megmondani.

A következő téma a társadalmi egyeztetés Schiffer András kérdésére. A magam részéről azt gondolom, hogy a Jat. kötelező. A jogalkotási törvényben foglaltakat be kell tartani. Tehát lehet, hogy ez fájdalmas dolog, de azt gondolom, a társadalmi egyeztetésre szükség van. A magam részéről ezt támogatni fogom, mert úgy gondolom, alapvetően jogszabályi kötelezettség is.

Ami alapvetően a gazdasági kérdéseket illeti - Paks, s a többi -, ezekre nehéz választ adni. Az államadósságot csökkenti, növeli, ezeket a kérdéseket, engedje meg, képviselő úr, nem ismerem, nagyon őszintén mondván, nem mernék állást foglalni ebben az ügyben, hogy most ez így vagy úgy nézzen ki. A magam részéről úgy gondolom, nyilvánvalóan ezt meg kell vizsgálni adott konkrétságában.

Ami pedig a Ptk.-t illeti, úgy érzem, válaszoltam rá.

A korrupcióellenes küzdelem nyilvánvalóan a kormánynak kötelezettsége. Tehát nemcsak az igazságügyi tárcának, hanem a kormánynak. Nyilvánvalóan minden olyan dologgal szemben fel kell lépni, amikor ennek a gyanúja felmerül.

A következő kérdés, hogy a Be., Pp. hogyan áll. A büntetőeljárás törvénykönyvnek a szabályozási koncepciója elkészült. Erre nézve a szabályozás most már írott formája is ki fog alakulni. A Pp.-nél még nem készült el szabályozási koncepció. Bízom azonban abban, hogy rövid időn belül meg fogom ismerni a Be. és a Pp. kodifikációs bizottságának tagjait. Le fogok velük ülni, Erdei Árpád a Be. kodifikációs bizottság elnöke és Németh János a Pp. kodifikációs bizottság elnöke. Azt gondolom, elég széles körű részvétel van mindkét kodifikációs bizottságban. Rengeteg háttéranyag készült. Azonban azt gondolom, hogy az írott szöveget nem tudják százan elkészíteni. Az írott szöveget mindig csak egy szűk csapat készíti el, tehát amennyire szükség van arra, hogy a sok anyag bejőjön és annak a vitájából kialakuljon, hogy mit akarok csinálni, utána csak egy szűkebb testületet kell megbízni azzal, hogy a valós kodifikációt végezze el. Azt gondolom, ebben azért bizonyos előrelépések történtek.

Devizahitelek ügye. Jól tudjuk, hogy ma lesz a Kúria döntése. Ebből, azt gondolom, ki fog derülni, hogy a kormánynak milyen kötelezettségei vannak, illetve a jogalkotónak milyen kötelezettségei vannak. Vannak-e a jogalkotónak kötelezettségei és milyenek? Ha van, az természetesen egy rendszert érint. Ez nem egy devizahiteles

ügyét érinti. Ez érinti a bankokat, ez bonyolult ügy, hatásvizsgálatokat is kell nézni, teherbíró-képességet mindkét fél részéről és ebben kell megoldást találni. Azt gondolom, erre biztos lesz egy tárcaközi bizottság véleményem szerint, mert ebben jogi, gazdasági kérdések egyaránt lesznek, amiben a döntést meg kell hozni.

A végrehajtásról beszéltem.

Szabó Sándor képviselő úr kérdéseire pedig azt mondom, hogy igen, én a vita híve vagyok. Azt gondolom, ez így korrekt és a korrektség fontos dolog az életben.

A másik az alkotmány elfogadottsága, a bizalom. Igen, valóban kell a bizalom. Valóban Szentpéteri István professzor úrtól kezdve jó néhányan elmondták a jog társadalmi elfogadottságának fontosságát, Bibó Istvántól kezdve nagyon sokan. Azt gondolom, ez kell, de ehhez kölcsönös bizalomra van szükség, kölcsönös dialógusra van szükség ebben. Nem lehet egy rövid időtávlatban tudni annak a jognak az elfogadottságát, ehhez időt kell hagyni. Ez így volt az 1958. évi francia alkotmány elfogadásakor is.

Teleki László képviselő úrnak nagyon röviden: egyetértek vele. Úgy gondolom, folyamatban lévő ügyben pláne nem nyilatkozik a bíró, és az szolgálati etikai kérdés a számomra, hogyha egy bíró – ha szabad így mondanom – az ítékezés közben, folyamatban lévő ügyben nyilatkozik. Ez az én határozott álláspontom ebben a kérdésben.

Lehet, hogy nem tudtam mindenkinek a kérdésére válaszolni, elnézést is kérek emiatt. De azt is hozzá kell tennem, olyan szakmai kérdésekre hívták fel a figyelmet, amelyek számomra is fontosak. Mindazonáltal minden ilyen kérdés alapos elemzést igényel.

Én igyekszem egy jó – ha szabad így mondanom – minisztériumot létrehozni, jó jogászokkal, olyanokkal, akiknek fontos, hogy ők jogászok, és fontos az, hogy színvonalas munka kerüljön ki a kezük közül. *(Dr. Apáti István: Erre nagy szükség lenne.)* Igyekezni fogok úgy eljárni, hogy az az igazságügyi tárcához méltó legyen.

Köszönöm a megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm a miniszter úrnak a kimerítő, és azt hiszem, teljesen elfogadható, mindent érintő választát.

Szeretném jegyzőkönyvbe mondani, hogy Demeter Zoltán képviselő urat a bizottsági ülés további részében dr. Kovács Zoltán alelnök úr helyettesíti.

Szavazás bizottsági támogatásról

Tisztelt Bizottság! A bizottság kötelezettsége, hogy az Országgyűlést írásban értesítse a meghallgatással kapcsolatos álláspontjáról. Kimondja az országgyűlési törvény, hogy nyílt szavazással kell döntenie a tekintetben, hogy a bizottság támogatja-e és milyen arányban támogatja a miniszterjelölt úr miniszteri kinevezését. Erre a határozathozatalra kerül sor.

Kérdezem a bizottságot, ki támogatja a miniszterkénti kinevezést. Kérem, kézfelemeléssel szavazzunk! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 7-en támogatjuk. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* 2 nem. És ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 2 tartózkodás. Megállapítom, hogy a bizottság támogatja a miniszterjelölt úr miniszterre történő kinevezését.

Nagyon szépen köszönöm. Ezzel az 1. napirendi pontot befejeztük. Nagyon szépen köszönöm a miniszterjelölt úr, államtitkár úr és a Bírósági Hivatal elnökének a megjelenést.

Ötperces technikai szünetet rendelék el.

(Szünet: 11.03 – 11.09)

Balog Zoltán, az emberi erőforrások miniszterjelöltjének kinevezés előtti meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)

ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm a miniszter urat. Az előző miniszteri meghallgatásunk picit elhúzódott, és a technikai szünetről egy-két képviselő még nem ért vissza. Kis türelmet kérek szépen. Köszönöm. *(Rövid szünet.)* Nem kívánom tovább húzni az időt.

Tisztelettel köszöntöm még egyszer miniszter urat, miniszterjelölt urat. Arról szeretném tájékoztatni, hogy a bizottság a miniszteri meghallgatások kezdetén elfogadott egy olyan ügyrendi javaslatot, hogy függetlenül attól, hogy esetleg a miniszterjelöltnek a feladata meghaladja a bizottsági feladat- és hatáskört, mi olyan döntést hoztunk, hogy az Igazságügyi bizottság tagjai kizárólag az Igazságügyi bizottság hatáskörébe tartozó miniszteri feladatok és hatáskör tekintetében tesznek fel kérdéseket.

Az eljárási rendünk szerint megadom a szót a miniszter úrnak, és amikor a miniszter úr a bemutatkozást és az előadását befejezte, akkor a fennmaradó idő tekintetében fogok ügyrendi javaslatot tenni. Igyekszem időben kordában tartani a lehetőségeket. Nem tudom, a miniszter úr a programja szerint folytatja-e még ma a meghallgatási sort. *(Balog Zoltán: Igen.)* Igen. Köszönöm szépen.

Megadom a szót a miniszter úrnak. *(Jelzésre:)* Bocsanat, ügyrendi javaslata van Szávay István képviselő úrnak. Parancsoljon!

Ügyrendi indítvány és vita a meghallgatás lebonyolításával kapcsolatban

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen, ügyrendi kérdésem lenne, tisztelt miniszter úr. Itt egy parázs vita bontakozott ki a bizottsági ülés elején. Elnök úr úgy fogalmazott, hogy a bizottság ezt a döntést hozta – a kormánypárti képviselők hozták ezt a döntést, mi magunk ezzel nem értettünk egyet, illetve az MSZP képviselői sem.

Én inkább miniszter urat szeretném megkérdezni ügyrendi jelleggel, hogyha szabad: szabad-e miniszter úr feladatkörébe tartozó egyéb kérdéseket illetően is kérdéssel élni? Mert lenne ilyen kérdésünk az időkeret terhére, amennyiben ezzel miniszter úr egyetért.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérem a miniszter urat, hogy tartózkodjon a válaszadástól. *(Derültség.)* A helyzet a következő: az ügyrendi kérdést meg kell fogalmazni, és az ügyrendi kérdés fölött a bizottság dönt. Az ügyrendi kérdés nem az, hogy a meghallgatandó miniszterjelölttől véleményt kérünk.

Kérdezem a Jobbikot, hogy van-e megfogalmazható ügyrendi javaslata.

Amennyiben nincs, nagyon szépen köszönöm. *(Dr. Apáti István: Dehogynem! Elhangzott!)*

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Volt egy ügyrendi javaslatom, elnök úr. Az ügyrendi javaslatom úgy szólt, hogy fel szeretnék tenni egy kérdést a miniszterjelölt úrnak és kérem a bizottság támogatását, hogy erre a kérdésre válaszolhasson, ha már ön erre külön nem biztosít lehetőséget.

ELNÖK: Erre nem biztosítok lehetőséget, tekintettel arra, hogy az ügyrend tekintetében van egy érvényes döntése a bizottságnak. Úgyhogy ezt, mint témához nem illőt, visszautasítom. Köszönöm szépen.

Megadom a szót a miniszterjelölt úrnak.

Balog Zoltán exorzéja

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások miniszterjelöltje: Köszönöm a szót, elnök úr. Rögtön érzem, hogy jogászok közé keveredtem, pedig azzal akartam kezdeni, hogy elnézést kérek, hogy én nem vagyok jogász. Életemben összesen hat szemesztert tanultam egyházjogot, ráadásul protestánst, ami nem is számít egyházjognak a kanonikus értelmezés szerint. Úgyhogy én ebbe a jogi vitába nyilván inkább nem kívánok beleszólni. A magam részéről pont egy ilyen problémával akartam kezdeni. De hogy mi is tartozik ennek a bizottságnak a portfóliójába, az egy új helyzet, hiszen kevesebb lett a bizottság, számos portfólió összeszűkült. Tehát egy olyan ügyel kezdem, ami ide is tartozik, meg nem is. Persze minden kérdésre, amit feltesznek, igyekszem válaszolni, de a bizottság határozata, főleg jogvégeztett embereket, kötelez.

Az az ügy, amivel kezdeni szeretném, egyszerre emberi jogi ügy, ugyanakkor nem csak és kizárólag emberi jogi ügy. Bízom benne, hogy az elmúlt négy év meggyőzte arról a magyar közvélemény józan részét, hogy finoman fogalmazzak, itt a romaügyről van szó, hogy ha kizárólag emberi jogi alapon közelítünk a kisebbségek diszkriminációjához, ezen belül pedig a romák, a magyarországi cigányság ügyéhez, akkor nem tudunk jelentős eredményeket elérni, hanem legalább olyan fontos, hogy ezt szociális, foglalkoztatási és oktatási kérdésnek tekintsük. Azt bölcs dolognak tartom, ha a bizottság portfóliójából, ami a nemzetiségeket és az egyéb kisebbségeket érinti, ebből a szempontból csak ezzel a vonatkozásával foglalkozik és nem gondolja azt, hogy ez a bizottság a romaügy gazdája. Akár a népjóléti, akár a kulturális bizottságot tekintem, ott vannak azok a döntő kormányzati területek, amin múlik a magyarországi romák jövője és egyébként a mi saját jövőnk is. Ezt a megjegyzést mindenképpen szerettem volna megtenni, hogy ilyen módon tekintem a bizottság hatáskörébe tartozónak a romaügyeket. Itt újra fel szeretném hívni a figyelmet arra a komoly változásra, ami ezen a téren, mondjuk így, a kormányzati hozzáállásban bekövetkezett. Úgy gondoljuk, a munka és a tanulás az, ami bármilyen társadalmilag leszakadt csoportot, legyen az etnikai háttérű, legyen más háttérű, képessé tesz arra, hogy felzárkózzon. Mi erre a területre koncentrálnak. Ugyanakkor, ha lehetőséget biztosítunk a munka és a tanulás területén és egyáltalán az állami életben való részvételre a kisebbségi csoportnak, és ez emberi jogi kérdés, az már a bizottság hatáskörébe is tartozik, hogy semmi olyan intézkedésmechanizmus ne lépjen életbe és ne működjön, ami őket ezektől a lehetőségektől elzárja vagy megfosztja. Tehát attól, amit hozzáférésnek szoktunk nevezni, természetesen akár munkaügyben, akár tanulásügyben, csak azért, mert valakinek a bőrszíne más, őt kizárni, elzárni, megfosztani nem lehet. Nyilván ez súlyos emberi jogi kérdés, de alapvetően a mi megközelítésünk társadalompolitikai alapú és ebben az elmúlt években, úgy gondolom, európai színpadon is elég határozottan felléptünk és kaptunk visszajelzéseket is arra, hogy ez egy követendő útnak tekinthető.

A másik három ügy, ami viszont mindenképpen a bizottság hatáskörébe tartozik, a nemzetiségi ügy, a civilügy és az egyházi ügyek. Azt hiszem, a bizottság még nem volt olyan helyzetben, hogy egy olyan sikerjelentést tegyen le az asztalra, amely nem feltétlenül csak az előző kormánynak, hanem az előző parlamentnek a sikerjelentése lehet és ez a 13 nemzetiségi szószólónak a jelenléte a magyar Országgyűlésben. Ezt a törvényt az előző időszakban munkáltuk ki és ez egy olyan

lépés, amely gyakorlatilag 25 éves adóssága volt a magyar rendszerváltoztatásnak. Magam már az ügyvezető kormány illetékes minisztereként találkoztam a 13 szószólóval és úgy tartottuk méltányosnak - és ebben a házelnök úr és a házbizottság is támogatott bennünket -, hogy természetesen hozzájuk is elmegyek meghallgatásra. Tehát a megalakult nemzetiségi szószólók bizottsága engem meg tud hallgatni a holnapi napon. Elsősorban ott fogok majd ezekről a kérdésekről beszélni.

Amit fontosnak tartok elmondani pozitív változásként ebben az ügyben a szószóló intézmény létrejöttén túl és ebben a bizottságnak egészen biztosan lesz majd a következőkben is tennivalója, hiszen ez egy súlyos jogi kérdés, az etnobiznisszel kapcsolatos. Azzal a jelenséggel, amit úgy hívnak, hogy etnobiznisz. Vagyis olyan állampolgárok deklarálják magukat etnikai csoporthoz, nemzetiséghez tartozónak, akik egyébként nem azok, csak azért, hogy azokhoz a támogatásokhoz hozzájussanak és abba a képviseleti rendszerbe belépjenek, amit egyébként nem nekik találtak ki. Az ez ellen való küzdelem fontos. Tehát miközben van egy fontos jog - és ez is ebben a bizottságban tárgyalandó -, adatvédelmi, személyes adatokhoz való jog, van egy ilyen szempont, hogy csak úgy nem lehet egyszerűen valakinek nekiállni vizsgálni az etnikai hovatartozását, hanem súlyos személyiségvédő szabályok vannak, ami egyébként helyes, ugyanakkor mindent meg kell tennünk azért, hogy ezzel a rendszerrel senki ne tudjon visszaélni és olyan jelenségekre, mint előfordult az elmúlt időszakban, hogy valaki három cikluson keresztül három kisebbségi, nemzetiségi önkormányzat képviselőjében, és ezek különböző nemzetiségek voltak, fellépett, nyilván ilyenekre ne kerüljön sor.

Azt is el kell mondanom, hogy az etnobiznisz nem a nemzetiségi biznisz, hanem azoké, akik nem tartoznak hozzájuk. Szerintem ez egy fontos dolog.

A továbblépés a nemzetiségi területen a kulturális autonómia kiteljesítése, aminek van egy alrész, amit én oktatási kérdésnek neveznék. Konkrét számaink vannak arra nézve, én magam épp tegnap ügyvezető miniszterként jóváhagytam számos nemzetiségi országos önkormányzatnak az iskolaátvételi kérését. Ez azt jelenti, hogy az országos nemzetiségi önkormányzatok egyre nagyobb számban vállalják azt, hogy iskolákat tartanak fenn, és ott az anyanyelvű oktatást lehetővé teszik. Szerintem ez egy nagyon pozitív fejlemény, ennek fontos üzenete van a határon kívüli világra. Folyamatos kapcsolatban vagyok a szlovák oktatási miniszterrel, aki ebben az ügyben próbál egy más típusú politikát folytatni, mint amit elődjei folytattak; gondoljunk a Selye János Egyetem akkreditációjának segítésére. Tehát amikor én újra és újra azzal jövök, hogy minden évben két-három-négy-öt szlovák iskola alakul, illetve komoly oktatási intézményeket átadunk a szlovák nemzetiségi önkormányzatnak, ezek azért elég súlyos érvek arra, hogy megkérdezzük, mi is zajlik a határ másik oldalán. Idén is a szlovák nemzetiségi országos önkormányzat intézményeket, oktatási intézményeket vett át és tart fenn.

Itt nagyon fontos kísérletnek tartom azt is - és itt súlyosan vitatkoznék a jelenlegi ombudsmannal ebben az ügyben; ez talán ide tartozik -, hogy az Országos Roma Önkormányzat is elindult ezen az úton, miközben nincs ilyen típusú oktatási tradíciójuk, mégis átvettek néhány iskolát, szerényen és visszafogottan, és elkezdtek tapasztalatokat szerezni az iskolafenntartás területén. Mondjuk, ezt az ombudsmani jelentésben negatívumként beállítani, azt azért egy furcsa dolognak tartom, jogértelmezés szempontjából - de önök majd fognak az ombudsmannal eleget vitatkozni, úgyhogy én ezt csak jelezni szeretném mindenképpen. És azt tudom ígérni, hogy nemzetiségi területen a kormány részéről mind a szószólói intézmény, mind egyéb ügyekben próbáljuk a lehető legnagyobb támogatást megadni, ezzel is üzenve Magyarországon kívüli nemzetiségi ügyekben, ami már egy régi és jó és konszenzuális tradíciója egyébként a magyar kormányoknak.

Az egyházi területtel kapcsolatban egy nagyon komoly változás valósult meg – mondjuk így, hogy többször is – az elmúlt időszakban, hiszen komoly törvénymódosításokra kényszerültünk. Részben magunk is beláttuk, hogy nem pontos szabályokat hoztunk ebben az ügyben, részben pedig külső kontrollok kényszerítettek vagy utasítottak bennünket erre. Itt azt tudom ígérni önöknek, ez a továbbiakban is szerintem nagyon fontos kérdése és feladata lesz a bizottságnak, hogy az egyházi közösségeknek az elismertetéséről szóló lelkiismereti és vallásszabadság alapjogának a biztosítása milyen formában történjen Magyarországon. Itt is szeretném elmondani azt, hogy ez semmiképpen nem hitelvi kérdés, nem lehet hitelvi kérdés egy Országgyűlésben. Tehát természetesen minden olyan közösség, amelyik megfelel a törvényi előírásoknak, vallási közösségként, egyházi közösségként működhet Magyarországon, azok is, amelyeknek egyébként nem vagyunk feltétlenül a hívei vagy a támogatói. Úgy gondolom, a második módosítása ennek a törvénynek nagyvonalúbb szabályozást tett lehetővé, tehát ma Magyarországon mindenfajta országgyűlési döntés, határozat nélkül lehetőség van arra, hogy valaki, alapvetően az egyesületi törvény hatálya alá esően, mégis egyháznak nevezze magát, és ez egy külön kategória; a bevett egyházi kategória az, aminek az eléréséhez országgyűlési határozat szükséges.

Ezeknek a közösségeknek a jogairól még hadd mondjak el annyit, hogy egyébként az egyesületi törvényen túl még szertartásvédelmi és egyéb szempontból olyan lehetőségek állnak a rendelkezésükre, amelyek valóban az ő egyházi jellegüket meg tudják védeni. A következő kategória pedig, a bevett egyházak kategóriája, ahol egy nagyon fontos szempont az, hogy a magyar állam, ezen belül a kormány milyen módon tud közfeladatoknak az ellátásában együttműködni ezekkel a szervezetekkel. Itt komoly előrelépésekről tudok mindenképpen beszámolni. Ha azt mondom, hogy ma 200 ezren tanulnak több mint 1100 egyházi fenntartású intézményben, és 105 ezer főt gondoznak szociális és gyermekvédelmi intézményben egyházi fenntartásban, akkor ez jelzi azt az óriási fejlődést, ami az elmúlt huszonöt évben, és különösen egyébként az első négy évben meg a mostani négy évben történt, meg talán '98-2002 között is volt egy ilyen időszak. Csak felsőoktatási intézményből 22 egyházi felsőoktatási intézmény van, ahol több mint 20 ezren tanulnak.

Az egyik legfontosabb lépés az elmúlt időszakban a Magyarország és az Apostoli Szentstszék között létrejött megállapodásnak a módosítása volt az elmúlt négy évben. Ez nyilván egy olyan rendszer, amelyet utána a hazai jogrendbe átültetni mindig egy feladat, tehát itt a bizottságnak ezzel dolga lesz.

Fontos lépésnek tartom még az erkölcsstanoktatás bevezetését és ennek kapcsán a választható hit- és erkölcsstanoktatást, ami mindenfajta kritikus és talán kicsit ijedt hangok is kísérték, hogy hogyan fog ez működni. Az első év jelentkezési adatai mindenképpen reményre adnak okot, hiszen a szülőknek több mint 50 százaléka az egyházi hit- és erkölcsstanoktatást választotta ebben az ügyben.

Amiben szintén előre tudtunk lépni, az az, hogy az egyházi célú beruházásoknak az uniós forrásokhoz való hozzáférését segítettük, hiszen a közösségfejlesztés hitbéli alapállástól függetlenül egy pozitív tevékenység az állam számára.

Ahol mindenképpen előre kell lépni a jövőben, az az egyház-finanszírozási rendszernek az átgondolása. Hiszen azzal, hogy az állam a saját fenntartásába vette az összes oktatási intézményt és a szociális intézményeknek is a jelentős részét, a normatívaszámítás, illetve a költségszámítás teljesen új rendszerbe került be, és az egyházak átállása erre a rendszerre folyamatban van, tehát itt még mindenképpen fontos tennivalónk van. De ahol a bizottsággal való együttműködés egészen biztosan jelentős lesz, az valóban az egyházak bevett egyházként való elismerésének a

folyamata. Már most is érkezett több ilyen indítvány, amit a szakértők pozitívan bíráltak el, és ezért eljutott önökhöz, ezen a területen majd lesz dolgunk egymással.

A civil területen az előrelépés a Nemzeti Együttműködési Alapnak a létrejötte, illetve az úgynevezett régi NCA-rendszernek az átalakítása, ami számos olyan támogatási lehetőséget biztosít a magyar civil világnak, amihez még adó- és egyéb kedvezmények is járulnak. Azt is mondhatnánk, hogy az adományozás kultúráját próbáljuk fejleszteni ebben az ügyben, egyébként most már egy önálló díjjal is elismerni.

A civil szervezetek bejegyzésével, annak az egyszerűsítésével kapcsolatos intézkedéseinket, mondjuk így, hogy félig értékelem sikeresnek. Szerintem itt még lesznek bőven tennivalóink. Azt viszont sikeresnek ítélem, hogy az egyik utolsó kormányülésen meghozta a kormány azt a döntést, hogy 2015-től jelentősen fognak növekedni a Nemzeti Együttműködési Alap forrásai, a civilügyekre fordított források; ez az úgynevezett bent ragadt szja kérdése, a bent ragadt 1 százalékok, ezek is el fognak jutni a civil szervezetekhez. Ez azt jelenti, hogy a következő időszakban ez megduplázódik, tehát 2015. január 1-jétől megduplázódik a jelenleg 3 milliárd forintos forrás. Ez tehát nagyon lényeges dolog.

Még talán egy ügyről be kell számolnom, ami erre a területre tartozik, ez pedig nem más, mint az úgynevezett társadalmi konzultáció vagy a társadalmi partnerekkel való kapcsolattartás. A civilügyekkel foglalkozó államtitkársághoz tartozik a nemzeti együttműködés rendszerében a civil információs centrumok működtetése és annak a rendszernek a működtetése, amelyben a Nemzeti Gazdasági és Társadalmi Tanács keretein belül a munkavállalói, a munkaadói és más civil szervezeti oldalnak a képviselői vannak, és folyamatosan találkozhatnak a kormány képviselőivel. Ez a munka elindult, és ezt is mi magunk koordináljuk. Igyekeztem rövid lenni, elnök úr, hogy a kérdésekre megfelelő idő jusson.

Köszönöm szépen a figyelmet.

Az elnök ügyrendi javaslata időkeretes tárgyalásra

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Rendelkezésünkre áll körülbelül fél óra. Azt indítványozom ugyanúgy, mint az előző miniszteri meghallgatásnál, legyen időkeret. De most az előző gyakorlatból adódóan frakciónként 7 perces időkeretet javasolnék a kérdésekre. Hozzáteszem, hogy erre az az alapom van (*Szávay István: Semmilyen alapja nincs, elnök úr!*), hogy az előzőekben senki nem használta fel a rendelkezésre álló időkeretet.

Kérdezem a bizottságot, hogy ezt így elfogadja-e, mert így is el fog menni több mint 20 perc a kérdésekre, és akkor összesen 10 perce marad a miniszter úrnak, hogy a kérdésekre válaszoljon.

Hozzászólások

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Elnök úr, nem tudom feltenni 7 percben a kérdéseimet! Felháborítónak tartom ezt az eljárást. Szégyelljék magukat mindnyájan! A miniszter úr rendkívül sok ügyről beszélt, ezt nem lehet 7 percben!

ELNÖK: Az előző ülésen már figyelmeztettem, hogy a rendzavarás eredménye az lesz (*Szávay István: Veztessen ki!*), hogy az adott képviselőtől megvonom a szót. A házszabály alapján mondom ezeket. (*Dr. Papcsák Ferenc: Igyál egy kis vizet! Szomjas vagy, úgy látom.*) Kérdezem a bizottság tagjait, hogy az ügyrendi javaslathoz van-e észrevétel. (*Dr. Apáti István jelentkezik.*) Apáti Istvánnak adom meg a szót.

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Javaslom visszaállítani a minimum tízperces időkeretet, mert annyi mindenképpen szükséges.

Szavazás

ELNÖK: Jó, döntsünk erről. Én ezt módosító indítványnak tekintem. De figyelmébe ajánlom a Jobbiknak, hogy ha az elmúlt ötperces színjáték nem lett volna a meghallgatás előtt és most, akkor bőven lett volna több mint tíz percük. Először a módosító indítványról szavazunk. A módosító indítvány a frakciónkénti tíz perc. Aki ezt támogatja, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 4 igen szavazat. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Öt ellenszavazat. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Egy tartózkodással a bizottság a módosító indítványt elutasította.

Most marad az eredetileg előterjesztett ügyrendi javaslat. Ki támogatja, hogy hétperces időkeret legyen? Aki ezt támogatja, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy hét igen szavazat. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Négy ellenszavazat. Köszönöm szépen. Tehát most frakciónként rendelkezésre áll 7 perc. *(Szávay István: Mennyi?)* Hét! *(Szávay István: Négyet mondott!)* Kérdezem, hogy ki kíván kérdezni a miniszter úrtól. *(Szávay István jelentkezik.)* Szávay István képviselő úrnak adom meg a szót!

Észrevételek, reflexiók

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Üdvözlöm, tisztelt miniszter úr. Darálom a kérdéseimet.

Az egyházi törvényben várható-e valamilyen módosítás? Bármilyen jellegű egyébként.

Bocsánat, egy stoppert indítson már nekem valaki, legyen kedves, hogy lássam az időt! *(Közbeszólások: Már elindítottuk! - Dr. Apáti István: Nyugodt legyél, ellenőrzik! - Vigh László: Ne hisztizz!)*

A hitoktatók bérezésével kapcsolatban várható-e valami? Több probléma is fennáll ezzel kapcsolatban. Most nincs idő belemenni, de ha erről a miniszter úr kicsit beszélne, megköszönöm. *(Demeter Zoltán megérkezik.)* Nemcsak a bérezéssel van gond a hitoktatás rendszerében, hanem számos esetben kistelepülési iskolák esetében teremgondokat is okozhat ez a rendszer. Egész egyszerűen nem lesz terem a helyi iskolában arra, hogy külön 2-3 felekezet számára több évfolyamban oktatásokat szervezzenek.

A hit- és erkölcstan oktatás kapcsán, illetve szintén a bérezéshez kapcsolódva kérdezem, hogy kívánnak-e olyan módosítást tenni, amely figyelembe fogja venni a fogyatékkal élő gyermekekkel való foglalkozást, illetve az ehhez kapcsolódó hitoktatói feladatokat. Hiszen ez nyilvánvalóan többletfeladatot jelent, azonban ez a bérezésben nem jelenik meg.

Várható-e az egyházi törvénybe újabb felekezetek beemelése?

A Bethlen Gábor Alap felügyelete átkerül-e most a KIM-hez? Amennyiben igen, ezzel kapcsolatban mit tart fontosnak a miniszterjelölt úr megjegyezni?

A Nemzeti Együttműködési Alap kapcsán a miniszterjelölt úr nagy előrelépésről beszélt. Én azért kicsit finomabban fogalmaznék. A Nemzeti Civil Alapprogram a Medgyessy-kormány kevés jó intézkedésének egyikeként jött létre még 2003-ban. Amiről ön beszélt, hogy most megduplázódnak a források, tegyük hozzá, hogy ezek a források még így sem fogják reálértéken a felét sem elérni azoknak a forrásoknak, amelyek 2008-2009-ben a civil szervezetek számára jutottak. Az akkor 7-8 milliárd forint volt. Hosszú távon a kormányzati ciklus második felében várható-e még ennek az összegnek az újabb emelése? Azzal együtt természetesen, hogy üdvözlendő, hogy most legalább ez a forrásbővülés megtörtént.

Tervez-e változtatni, miniszter úr, a Nemzeti Együttműködési Alap rendszerén azzal kapcsolatban, hogy a szocialista kormányok alatt a kollégiumokból 10 főt a civilek választottak, 1 főt a minisztérium delegált? Most 3 főt választanak a civilek és 6 főt delegál a kormányzat különböző minisztériumokon keresztül.

Miért van az, hogy az egyes kollégiumokban a rendelkezésre bocsátott összegek nem a pályázati igények alapján, hanem egyforma részben kerülnek elosztásra? Tehát jelentős aránytalanság van az egyes kollégiumoknak megítélhető támogatások aránya között. Ezen kívánnak-e változtatni?

A miniszterjelölt úr a kulturális bizottság ülésén nem régiben beszélt arról, hogy cipeljük tovább az előző kormány PPP-konstrukcióit. Jogilag kérdzem, elnök úr, a felsőoktatás tekintetében. Ezeket a PPP-konstrukciókat akarják-e esetleg valamilyen formában kivizsgálni, hiszen ezek kapcsán számos esetben felmerült a visszaélés, a jogtalan, illetve előnytelen szerződéskötések gyanúja, melyben nem minden esetben egyértelmű az, hogy valóban hasznos és jó feltételekkel hajszolta bele az akkori SZDSZ-s oktatási tárca ezekbe a PPP-konstrukciókba az intézményeket.

Nagyon örülök, hogy beszélt az etnobizniszről. Ezt a kérdést elég sokszor felvetettük korábban. Ezzel kapcsolatban a Jobbik javaslatára kerültek is be szigorító rendelkezések a nemzetiségi törvénybe, illetve az önkormányzatokról szóló törvénybe. Ezt mi üdvözlöttük. A miniszterjelölt úr úgy fogalmazott, hogy ez egy fontos probléma, de konkrétumokat nem említett. Lehet-e valamit tudni, hogy esetleg milyen konkrét lehetőségek vannak még ennek a jelenségnek a visszaszorítására, milyen intézkedéseket lehetne hozni?

Nagyon örülök, hogy megemlítette a Selye János Egyetem akkreditációját. Örömmel hallottam, hogy a miniszter úr ezzel foglalkozik. A helyzet azonban nem olyan túl jó ezzel együtt is. A szlovák akkreditációs bizottság most megint elkezdte pedzegetni azt, hogy melyik kategóriában... Mindegy most ebbe ne menjünk bele. Tehát hogy milyen felsőoktatási kategóriába mely intézmények kerüljenek bele. Tehát féltő, hogy amennyiben a politikai közhangulat éppen arra fordul Szlovákiában, akkor ez a kérdés megint előkerülhet. Nemes dolog a szlovák önkormányzatoknak átadott iskolákkal példálózni, de van-e valamilyen más konkrétabb lehetőség arra, hogy ez ügyben valamilyen nyomást gyakoroljunk vagy bizonyosak lehessünk abban, hogy nem fogja a szlovák kormány ezeket a lépéseket megtenni.

Végezetül: úgy tudom, folyamatban van a miniszter úrnak a meghívó. Hadd fejezzem ki reményemet, hogy a Szélrózsa Országos Evangélikus Ifjúsági Találkozón június 16-20-a között Soltvadkerten majd találkozni fogunk a miniszter úrral is.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Teleki László képviselő úrnak adok szót.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszter Úr! Sok mindent tudok arról, amit ön elvégzett az elmúlt időszakban főleg romaügyben, és lehet, hogy nem lesz jó, de mégis meg kell említenem, hogy nagyon-nagyon tiszteletre méltó az a munka, amit végez. Lehet, hogy az nem jó önnek, ha megdicsérem a nyilvánosság előtt, de azt gondolom, ez kijár. Ennek ellenére meg kell kérdeznem, mit szól ahhoz, hogy a roma integrációs évtized program és az európai roma keretstratégia ugyanazokat a pontokat tartalmazza, tehát négy alappillérre épül, az oktatásra, a foglalkoztatásra, a lakhatásra, egészségügyre, horizontálisan pedig érinti a diszkrimináció kérdését is. Ennek ellenére a roma keretstratégia teljesen új formában készült, ami nekem nem problémám, csak nem látom azokat a jó dolgokat átemelve, amelyeket, azt gondolom, az elmúlt 6-8 évben mindenképpen lehetett volna pró vagy kontra beépíteni az európai roma keretstratégiába.

Nagyon fontosnak tartom, mivel most vége lesz a jövő évben a tízéves programnak, hiszen 2005-ben indult el, meg kell nézni, hogy milyen elemei voltak sikeresek ennek a roma évtized programnak, és meg kellene nézni, milyeneket kellene megváltoztatni, és úgy változtatni egyébként az Európai Unióban a keretstratégiát és a nemzeti stratégiát is ebben a kérdésben. Mert fontosnak tartom azt, amit ön elmondott, hogy az oktatás mennyire fontos és a munkahely kérdése, viszont azt látom, hogy ezzel szinkronban éppen az szűnt meg, az az intézmény, az a rendszer, amely a legjobban felügyelte vagy a legjobban adott teret annak, hogy átláthatóvá tegyünk azt, hogy a roma oktatásba milyen források kerülnek be, azaz a Magyarországi Cigányokért Közalapítvány megszüntetése. Amikor ön ellenzéki képviselő volt, én kormánypárti képviselő voltam, nagyon sokszor vitatkoztunk, és amikor pénzek átcsoportosításáról volt szó, akkor ön védte a legjobban a Magyarországi Cigányokért Közalapítványt, amit én akkor is fontosnak tartottam. Most viszont megszűnt 2011-11-ben ez a közalapítvány, és több probléma is van ezzel, hogy ez megszűnt. Főleg az, hogy adófizetők állampolgárok pénze kerül be ebbe a közalapítványba, és teljesen átláthatóvá tettük, azt gondolom, az elmúlt időszakban, hogy mennyi pénz van a közalapítványhoz eljuttatva közpénzből, és mennyi fordítódik a roma oktatásra vagy éppen a roma kis- és középvállalkozások megerősítésére, de egyéb más programok is folytak ott. Ezt azért tartom fontosnak, mert most nem látom azt, hogy jelen pillanatban azokat a forrásokat, amelyek a roma integrációra vannak rászánva, külön ki lehetne mutatni. Ezt azért tartanám fontosnak, mert aki adót fizet, az szeretné látni, hogy a pénze hogyan érvényesül, mellette pedig mi, romák szeretnénk látni azt, hogy azok a roma fiatalok, akiket egyetemi, főiskolai padokban szeretnénk látni, hogyan tudnak oda eljutni, és milyen segítséget kapnak az államtól. Tehát láthatóvá tenni mindkét oldal számára, hogy a források hogyan jelennek meg, és hogyan tudnak érvényesülni.

Ezt azért tartom fontosnak, még egyszer kiemelem, mert amikor a közalapítványnak lehettem én is a kuratóriumi tagja, mintegy 18 ezer diák kaphatott onnan támogatást különböző összegekbe. Nem mennék bele az összegekbe, és nem mennék bele, hogy milyen feltételekkel, de egy dolog biztos, hogy mi akkor azt mondtuk, és fontosnak tartom ezt kiemelni, hogy csak azok kaphatnak ösztöndíjat romaként, akik a tanulmányi átlagaikat jól tudják teljesíteni, tehát közepes szinttől fölfelé próbáltuk ezt beállítani, és az tévhit, hogy mindenkinek adtunk, ez nem igaz. Utána tettünk be még több féket is, többek közt azt, hogy roma egyesületnek, kisebbségi önkormányzatnak kellett ellenjegyzést tennie. Egyetlen dolgot nem tudtunk már átvinni, akkor én már nem voltam a kuratórium tagja, amit szerettem volna még, hogy a szociális elv érvényesüljön, ami azt jelenti, hogy ne mindenki kaphasson, aki romának vallja magát, hanem fontosnak tartottam azt, hogy ha szociális segélyezés kapcsán emeljük be az ő kérelmét vagy pályázatát, akkor kapjon. Ezért tehát én nagyon fontosnak tartanám a közalapítvány kérdésében, ha nem is közalapítványi formában, de átlátható forrásokat biztosítsanak a roma felzárkóztatásra, oktatásra, mert ez minden fél számára fontos lehet.

Nagyon röviden még azt is szeretném megkérdezni, amit ön elmondott, és nagyon jónak tartom én is, hogy jelen pillanatban az országgyűlési törvény, illetve a választójogi törvény lehetőségével kedvezményel mandátumhoz juthattak volna a nemzetiségiek. Ez nem történt meg, mert nem kaptak kellő mennyiségű szavazatot, viszont szószólói útján mind a tizenhárom kisebbség, illetve nemzetiség a parlamentben helyet foglalhat. Az önkormányzati törvény tegnapi vitájában is feltettem azt a kérdést, hogy miért nem alkalmazzák a fővárosnál is ugyanezt a metodikát, ahol is fontosnak tartanám azt, hogy hasonló metodikával a törvénybe beemeljék azt, hogy a fővárosi nemzetiségiek akár kedvezményes mandátumot

szerezhessenek, akár pedig szószólói rendszerben bent tudjanak lenni. Mert nem ugyanaz a tanácskozási joggal meghívott, mert ugye kerületi kisebbségi önkormányzatok, nemzetiségi önkormányzatok tanácskozási joggal részt vehetnek a főváros munkájában, viszont a másik verzió számomra sokkal erősebbnek tűnik, hogyha valaki kedvezményes mandátumhoz tud jutni. Volt már ilyen egyébként a törvényben, amikor kedvezményes mandátumhoz lehetett jutni helyi önkormányzatokban, fővárosban. Azt gondolom, ezt is nagyon fontos lenne újra terítékre venni.

A tisztek kérdése – utoljára, mert nem szeretném túlhaladni az időmet... *(Szabó Sándor: Már mindegy, én már nem szólok hozzá. Mondjad!)* A tisztek tehát – így rövidítve egyszerűbb lesz – a képzésekkel, átképzésekkel foglalkoznak. Nagyon sokszor azt tapasztalom, azt látom, hogy jó irányba kívánnak menni, mégis azok a képzések, amelyeket elindítanak, és azokban az óraszámokban nem igazán adnak lehetőséget arra, hogy ha az elvégzett képzés befejeződik, akkor el tudjanak helyezkedni, és olyan számban tudjanak elhelyezkedni, hogy megérje abba kellő forrásokat befektetni. Ezért tehát én azt kérdezném, hogy a következő időszakban az OKJ-s képzések, a szakmaszerzés irányában történnek-e olyan változások, amelyekkel a piac irányába próbálnak meg jobban elmozdulni, ami azt jelenti *(Az elnök pohara megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, hogy ha befejezi valaki ezt a képzést, abban az esetben az elhelyezkedés területén tudnak-e többet tenni.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Varga József képviselő úrnak adok szót.

VARGA JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Én rövidebben kérdeznék, két apró kérdésem van. Az egyik, hogy hogyan értékeli a nemzetiségi választást, nem tartja-e alacsonynak a részvételt.

A másik kérdésem, hogy hogyan alakul át a civil szervezetek támogatása, lesz-e rá több pénz.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, ki kíván még kérdezni. Szávay István képviselő úrnak adom meg a szót, 1 perc 45 másodperc van még hátra.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): A Nemzeti Együttműködési Alap kapcsán egy kérdésem még kimaradt itt a nagy szaladásban. Állandó panasz a civil szervezetek részéről, folyamatosan – ez egyébként korábban is így volt –, hogy nehézkes és hosszadalmas az ügyintézés és elhúzódik a pályázati összegek kiutalása. Ez véleményünk szerint jórészt annak köszönhető, hogy a támogatáskezelő nem megfelelő emberi erőforrással, nem megfelelő létszámmal dolgozik az EMET. Kíván-e ezen miniszter úr változtatni?

Illetve azt szeretném még megkérdezni, miniszter úr nem tartja-e méltatlannak azt, hogy például egy képviselőtársamnak már nem maradt ideje a kérdését feltenni. Kíváncsi vagyok ebben a véleményére.

A fennmaradó háromnegyed percemet pedig átadom a Szocialista Párt képviselőinek, hogy ők is tudjanak kérdezni.

ELNÖK: 40 másodpercre megadom a szót. Parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Kifejezetten jogi szempontból kérdezem, és gyors leszek. A Klebelsberg Intézményfenntartó Központ kapcsán kérdezem, tervezi-e

miniszter úr annak az átfogó jogi szabályozását. Mondom ezt azért, mert folyamatos joghézagok és jogértelmezések vannak a működtető önkormányzatok, valamint az Intézményfenntartó Központ között, és nincsenek egyértelműen meghatározva a feladatok.

A családjogi rendszer kapcsán pedig azt kérdezem, hogy a közös háztartásban nevelt gyerekek után mind az élettársi, mind a házastársi kapcsolatban azonos családi pótlék jár. Ezt az Alkotmánybíróság kimondta, hogy ez alkotmányellenes, és határidőként a múlt év december 31-ét adta meg, hogy ezen módosítsanak. Tervezik-e ennek a diszkriminált javaslatnak a feloldását? Mikor tervezik erről betervezni a javaslatot?

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megjegyzem, mind a két kérdés a bizottság ügyrendi döntésébe ütközik, nevesül semmi köze sem a Klebelsberg Központoz, sem a családi pótlékhoz az Igazságügyi bizottságnak. De tekintettel arra, hogy ez az ügyrendi javaslat csak a bizottság tagjait köti, a miniszter úr szabadon dönt abban a kérdésben, hogy erre a kérdésre kíván-e válaszolni vagy sem; őt nem tudom ebben korlátozni.

Mielőtt továbbmennénk, kérdezem, kíván-e még valaki kérdést feltenni. *(Dr. Apáti István: Teljesen felesleges. – Jelzésre:)* Nincs több idő, lejárt minden idő. Nagyon szépen köszönöm a kérdéseket.

Most megkérem a miniszter urat, szíveskedjen válaszolni.

Balog Zoltán válasza

BALOG ZOLTÁN, az emberi erőforrások miniszterjelöltje: Akkor én is megpróbálok legalább minden kérdésre válaszolni; igaz, hogy 10 perc alatt kellene ezt megtennem, de ha túllépek, azt majd tekintsék gesztusnak a bizottság fontosságát mérlegelendő. *(Derültség.)*

Az egész dologhoz hadd mondjam azt, a kérdésekhez, és természetesen igyekszem mindenre válaszolni, de talán azzal kellett volna kezdenem, hogy ez az egész minisztériumi rendszer, amelyben dolgozunk, és különösen is a mi minisztériumunk az egy más típusú munkamegosztást igényel, mint mondjuk, ha van egy szakminiszter. Tehát ha önkritikus akarok lenni, az államtitkároknak mindenhez kell érteni, a miniszternek meg semmihez. *(Derültség.)* De mondjuk, kevésbé kell értenie a különböző szakmai kérdésekhez, hiszen az államtitkárok, azt is mondhatnám, egyfajta államminiszterként dolgoznak ezen a területen. Az oktatásnál, az egészségügynél, a kultúránál ez teljesen nyilvánvaló. De azt szeretném, hogy a jövőben is, akik államtitkárként a minisztériumban dolgoznak, alakítsák ki a szakmai programjukat. Az én dolgom az, hogy koordináljam ezt, illetve az összkormányzati szándékot érvényesítsem a minisztériumban. Úgyhogy nekem nemcsak azért nem szabad válaszolni bizonyos kérdésekre, mert a bizottság megtiltja, hanem azért nem, mert nem az én dolgom. Majd lesz egy kiváló államtitkár. Nem kérdés, hogy változás áll be az államtitkárság élén, hiszen Hölvényi államtitkár úr brüsszeli vizekre evez. Tehát legalább olyan jó államtitkára lesz ennek az államtitkárságnak. Azt javaslom, hívják meg, ha ilyen ügyekben konkrét válaszokat is akarnak kapni, nyilván meg fogják adni. De én magam is bedolgoztam magam ebbe a területbe, úgyhogy szívesen válaszolok. Az egyházi törvény módosítása kapcsán nem merülnék el a jogi részletekbe, de van egy strasbourgi ítélet ezzel a dologgal kapcsolatban, csak az az ítélet az egyházi törvénynek egy korábbi változatát vizsgálta és annak kapcsán fogalmazott meg kritikát. Meg kell néznünk, hogy ez érvényes-e az új törvényre vagy nem. Úgyhogy én erre most nem válaszolnék, hogy kívánunk-e újabb módosítást

eszközölni. A lehetőségünk megvan rá, hiszen kétharmados többségünk van az Országgyűlésben. De ha így lenne, természetesen ezzel a bizottsággal konzultálva fogjuk megtenni.

A hitoktatás bevezetésére vonatkozó kérdést külön köszönöm, mert szerintem ez nagyon lényeges a jövő szempontjából. Hadd mondjam azt, tényleg nagyon óvatosan, hogy az egyházi felet is arra buzdítanám, kicsit aktívabban vegyen részt a megoldások kialakításában. Azt el kell mondanom, hogy már maga a döntés is úgy született, hogy az Országgyűlés kezdeményezte, legyen kötelező vagy erkölcsstan-, vagy hit- és erkölcsstanoktatás az iskolában, szóval nem az egyházak kérték. Értem a gondolataikat, amelyek napi szintű gondok, hogy túl kicsik a csoportok. Ha gondolunk az evangélikusokra például, meg egy kis falura, ahol van egy evangélikus, azzal mit fogunk tudni kezdeni? Ilyet már nem is mernék hangosan mondani, mint miniszter, de, mondjuk, egykori lelkészként azt mondanám, hogy például ha a protestánsok együtt tartanak hitoktatást néhány osztályban, azt nem tartanám olyan borzalmas dolognak. Tovább nem is mennék, nehogy a katolikus testvéreket megsértsem. De az a fajta integrált oktatás már létezik más területeken.

A hitoktatóknál az a helyzet, hogy az egyház nem kéri, sőt elzárkózik az elől, hogy bevegyük az életpályába úgy a pedagógusokat, hogy egyébként részei annak a nemzeti pedagógus karnak, amellyel kapcsolatban az életpálya összes előnye és kötelezettsége vonatkozik rájuk. Kicsit nehéz ezek után kiszámolni, hogy mit is jelent a hitoktatói bérezés, hiszen nem óradíjat fizetünk most már, és ha óradíjat fizetnénk, ha egy helyettesítési óradíjat számolnánk nekik, sokkal kevesebbet kapnának, mintha egyébként azt a bért számoljuk ki, ami az életpályából rájuk esne. Tehát itt előnyösebb bérezés van, mint eddig volt, de még mindig nem tartunk ott, ami célunk lenne, hogy adott esetben egy hitoktatói hivatásból egy családfenntartás következhesen, vagy legalább olyan jövedelemmel rendelkezzen, mint egy normál pedagógus. Akkor valóban hivatásként tudja vállalni és nem mellékállásban itt-ott. Ha erre vonatkoztak a kérdések, ezek teljesen jogosak. Szerintem valamit javulni fog ez a dolog, amikor felmenő rendszerben több csoport fog belépni. Tehát ma csak 1. és 5. osztályban lehet hitoktatást tartani ilyen módon, ezért megtartottuk a fakultatív hitoktatás lehetőségét is, de amikor majd 2. és 3. osztály is lesz és például az 1.-t és a 2.-at össze lehet vonni, nagyobb csoportok lesznek, több csoport lesz, és akkor szerintem egyre inkább lehetőség lesz arra, hogy egy hitoktató valóban foglalkozásszerűen, hivatásszerűen csak ennek a hivatásnak éljen. Ennyit tudnék erről a dologról mondani.

A pótlékokkal kapcsolatban alapvetően az a hozzáállásunk, hogy azok a bér részét kell hogy képezzék. Azért volt olyan jelentős pedagógus béremelés és ezeket egyébként érvényesítjük a hitoktatókra is, ma is már sokszorosa az óradíj, mint az előző rendszerben volt, hogy ne pótlékokkal oldjuk meg ezt a kérdést, hanem minden, ami a 32 vagy 40 órába beleértendő, azért megkapjon egy tisztességes bérezést a pedagógus. Tavaly szeptemberben indult a béremelés, január 1-jén újabb béremelés volt, most szeptemberben újabb béremelés lesz, jövő szeptemberben megint. Ezek mind vonatkoznak a hitoktatókra is. Korábban nem vonatkoztak, megjegyzem. Ha ismeri a rendszert, tudja, hogy az előző kormány befagyasztotta a hitoktatói óradíjakat és nem emelte, már szinte szegényletes volt az az alacsony óradíj.

A Bethlen Gábor Alap minisztériumhoz való kerülése azon múlik, hogy a nemzetpolitikai államtitkárságnak, illetve helyettes államtitkárságnak mi lesz pontosan a sorsa. Erről még nincs döntés. Ezzel kapcsolatban van egy kormányzati szándék, aminek a véglegesítése a miniszterelnök úrral való megbeszéléseink következménye lesz. Itt még nem szaladnék előre. Azt mindenképpen tudom ígérni, hogy akár nálunk lesz a nemzetpolitika, akár nem, a nemzetpolitikai szempontokat

erőteljesebben szeretném a minisztérium munkájában érvényesíteni. Tehát ha megnézzük, hogy mit jelent a nemzetpolitika intézményrendszeri szinten, felsőoktatást jelent, köznevelést, kultúrát, egyházakkal való kapcsolattartást jelent, civil világot. Mind az öt terület nálunk van. Tehát már korábban is megbíztam és most is egy erős államtitkárt fogok megbízni azzal, ez valószínűleg a miniszterhelyettes lesz, hogy ő ezt a tárcán belül úgy koordinálja, hogy itt egy irányba hassanak a szándékok, és hogy egyébként a Bethlen Gábor Alapon keresztül juttatott támogatások, ha ezekre a szakterületekre érkeznek, nyilván egységes nemzetstratégiai koncepcióra legyenek elkölthetve. Látom, illetve ismerem az ezzel kapcsolatos érzékenységet és tudását. Tehát hadd mondjam azt, hogy például azt a döntést végre meg kell hoznunk és ki is kell mondanunk, hogy milyen típusú magyar anyanyelvű oktatást támogatunk, mondjuk, a jelenlegi Románia viszonylatában. Ha a Sapientiát erősítjük, amely mégiscsak egy magánegyetemi státusz, emellett erősítünk esetleg más magyar intézmények által létrehozott kihelyezett tagozatokat, nem teremtünk-e olyan konkurenciát a Sapientiának, aminek nincs értelme azon a kis területen. Vagy azért küzdünk, vagy a kettőért együtt, hogy a román oktatási rendszeren belül azt az anyanyelvi oktatást, gondoljunk a marosvásárhelyi orvosi karra, amely egyébként alkotmányosan jár minden romániai magyar állampolgárnak, megkapják és azt bővítsük. Ezek olyan döntések, amelyeket egy egységes nemzetstratégiai koncepció keretében kell kezelni és a támogatást ehhez kell igazítani. Erre mindenképpen lesz egy - hogy mondjam - erőközpont a minisztériumon belül.

Az NCA és a NEA kérdésébe most nem mennék bele. Nyilván annak van egy bukéja, hogy megdicsérte a Medgyessy-kormányt, de osztom ezt a nézetét. Szerintem a Nemzeti Civil Alap felállítása jó döntés volt. Ahogy működött, az meg rossz volt. Most nem akarok csúnya szavakat használni, ami „k”-val kezdődik és „orrupcióval” végződik, de azt a rendszert át kellett alakítani, nem beszélve a támogatások aránytalanságáról, hogy mi jutott például nemzetpolitikai ügyekre ott, milyen méltatlanul voltak beszuvasztva kollégiumokba, miközben az EU-s integrációs nem tudom, micsodák meg dőzsöltek. Tehát szerintem erre az átalakításra szükség volt.

Amit viszont nem számol ide a képviselő úr, szerintem egy nagyon lényeges dolog: hogy ma civil források a legkülönbözőbb minisztériumoknál sokkal nagyobb mértékben vannak, mint ahogy ezek korábban voltak. Ezeknek az összértéke 45 milliárd forintos összeg. Szívesen megmutatom a kimutatást, hogy a Belügyminisztériumtól elkezdve a különböző minisztériumok, a korábbi KIM, vagy akár a minisztériumunk függetlenül azoktól az összegektől, amik a NEA-n keresztül mennek, milyen támogatásokat fordított civilügyekre, az egy 45 milliárd forintos forrás. Tehát csökkenésről semmiképpen nem beszélhetünk, és ehhez még jön az a plusz 3 milliárd, amiről az előbb beszéltem.

A kollégiumok összetétele és az aránytalan elosztás már az a szakmai szint, ahol, ha változtatási javaslatok vannak, akkor azt az érkező kiváló államtitkárral beszéljük meg. Szerintem nyitottak vagyunk, ha egy jobb rendszert akarunk vagy tudunk felállítani.

Előrelépnék az ügyintézés kérdéséhez. Tudják, hogy az ideai támogatást, a 2014-es támogatást mikor fizettük ki a civil szervezeteknek? Márciusban! Erre nyilván azt fogják mondani, hogy azért, mert áprilisban voltak a választások – de megkapták, és sikeres volt a támogatás. Tehát azt gondolom, hogy ezt a rendszert főnt akarjuk tartani. Ha nem akarjuk azt, és ha már úgy alakult, hogy megnyertük a választást, ha nem akarjuk azt, hogy most majd ne jövő márciusban fizessük ki, hanem majd csak novemberben – mint ahogy volt olyan, hogy így ment át a pénz, az elején ilyen is volt, tehát az az évi pénzek a következő évben, és utána el is kellett számolni két héten belül –, azért ez a rendszer megszűnt. Tehát én azt mondanám, hogy az emberi

erőforrásokat támogató alapnak a létrejöttével jelentősen javult a kifizetés, de itt még van bőven tennivaló.

Az ügyintézés bizalom és bizalmatlanság kérdése. Tehát egy csomó papír azért kell, mert vannak, akik blöffölnék, és muszáj valamilyen szinten ellenőrizni, de szerintem ezt is lehet valamilyen módon racionalizálni.

A PPP-k kivizsgálása feltett szándékunk. Nem az én minisztériumomhoz tartozik, hanem a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumhoz, ott már készült egy elég komoly tanulmány ennek kapcsán, amiből akár, valóban, ahogy említette, hűtlen kezelés gyanúja és kérdése is fölmerül. Ez egy nagyon piszkos üzlete volt annak a pártnak, amelyiknek a nevét én most nem venném a számra; képviselő úr ezt megtette, de valóban erről van szó. Ez alól még a szocialistákat is fölmenthetjük, merthogy ez valóban egy értelmetlen és a felsőoktatást tönkretévő intézkedés volt.

Az etnobiznisszel kapcsolatban van egy jó intézkedés ebben az önkormányzati választási törvényben, amelyet benyújtottunk, vannak újabb szigorítások, amelyek vonatkozni fognak a nemzetiségi képviselőkre is. Tehát szerintem az ajánlószelvények adása átalakításának a rendszere például az etnobiznisz ellen egy fontos, konkrét lépés. De ha van más javaslata képviselő úrnak, szívesen látom.

A Selye János Egyetem ügyében annyit tudok mondani, hogy én írtam egy aránylag határozott levelet a szlovák oktatási miniszternek ebben az ügyben, a segítségét kértem és jeleztem neki a problémát. Nem olyan régen volt ez, választ még nem kaptam, de magának a levélnek a szövegét szívesen rendelkezésére bocsátom, mert ott világosan el van mondva, hogy mit tartunk problémának.

A Szélrózsára pedig szoktam járni, úgyhogy ha egy mód van rá, akkor most is el fogok menni.

Teleki képviselő úrnak a roma keretstratégiával kapcsolatos óvatos elismerését köszönöm; óvatosan viszonzom. *(Derültség.)* Azzal, hogy értem a fölvetését, és ez az előzetes mondanivalómmal összefügg, hogy akkor mennyire emberi jogi kérdés, mennyire diszkrimináció kérdése a romaügy, és mennyire szociális kérdés. Ott azért mi világosan kifejeztük a roma keretstratégiában, azt mondtuk, hogy mindazt, amit itt törvényi szinten tenni lehetett Európában és Magyarországon, azt megtettük a diszkrimináció ellen. Tehát az antidiszkriminációs európai normatíva és a magyar törvények kiváló lehetőséget biztosítanak erre a fajta védelemre. A törvények alkalmazása, a bíróságok, rendőrség, más hatóságok, az már egy nehezebb ügy. Ott szerintem még komoly előrelépésre van szükség. De mi úgy gondoltuk, hogy itt már megtettük, amit kellett. És hadd mondjam azt, hogy mi még két dolgot hozzátettünk a keretstratégiánkban az európai prioritásokhoz: az egyik a kultúra kérdése volt, amiben, azt gondolom, egyetértünk; és bízom benne, hogy a másikban is, ez pedig a közbiztonság kérdése, tehát azoknak a konfliktusoknak a kezelése Magyarországon, amelyeknek vélelmezten vagy valóban is etnikai háttere lehet. Szerintem ott nagyon fontos volt még az előrelépés meg a világos beszéd.

Az ösztöndíjrendszerrel kapcsolatban hadd mondjam azt, hogy a MACIKA nem szűnt meg – mint közalapítvány megszűnt, mert minden közalapítványt megszüntettünk, mert ez egy rossz működési forma volt –, hanem összeraktuk, összeolvasztottuk az Útravaló ösztöndíjprogrammal, és így a sokszorosa megy ki a támogatásnak, mint eddig. Én a MACIKA szóhoz ragaszkodtam, részben a régi bizottsági együttműködésünk kapcsán, Varga képviselő úr ezt elmondhatja, akinek szintén szívügye volt, hogy mindenütt szerepeljen a MACIKA szó. Akkor hagytuk el először, amikor le kellett fordítani ezt az ösztöndíjrendszert angolra, és a tolmács úgy fordította le, hogy brown bear – tehát barna medve. *(Derültség.)* Úgy gondoltuk, hogy a „barna medve” mint roma ösztöndíj, nem biztos, hogy annyira szerencsés *(Derültség.)*, de hivatalosan az Útravaló ösztöndíjprogramot ma is úgy hívják, hogy

Útravaló-MACIKA program. Tehát itt azért a lehetőség benne van, és hozzá az integrált pedagógiai rendszer, amelyet, hadd mondjam el, valóban önök indítottak el. Az egy komoly dolog. De szerintem nem úgy működött, ahogy kellett volna; bízom benne, hogy javítottunk rajta. Azért ott 75 ezer hátrányos helyzetű gyereket érünk el, akiknek becslések szerint a 40-50 százaléka a roma közösséghez tartozik. Az Útravaló ösztöndíjprogramban konkrétan 14 ezren kapnak hátrányos helyzetű diákok támogatást, és egyébként 1800 közintézményben, köznevelési intézményben folyik ez a típusú felzárkóztató program.

Amit a nemzetiségek részvételével kapcsolatban említ, az önkormányzati kedvezményes mandátum, az benne van a törvényben. Tehát ezzel lehet élni a továbbiakban, én úgy tudom, ez biztosítja a nemzetiségi törvényben minden településen a kedvezményes mandátumot. Ezt visszaállítottuk, tehát megvalósult ez a kérés.

A fővárossal kapcsolatban ez egy érdekes fölvetés. Tárgyalják a törvényt, érdemes nekifutni. Ugye, ott egy más rendszer van – anélkül, hogy nekiállnék ezt most itt boncolgatni, mert tényleg nem az én dolgom, de mégiscsak arról van szó, hogy a főváros egy más típusú települési önkormányzat, mint egyébként akár a kerületek, akár az egyéb települések. Amiről tehát itt beszél, annak valójában kerületi szinten kellene megvalósulnia, főváros szinten pedig más módon kellene szerintem ezt az ügyet rendezni.

Amit a képzéseknek a piaci irányba való elvitelével kapcsolatban mondott, azzal egyetértek, és bízom benne, hogy a szakképzés meg a felnőttképzés átalakítása ebbe az irányba tett lépés.

A Varga képviselő úr által fölített kérdésre: ez nagyon lényeges kérdés, amiről szerintem igazából a nemzetiségi eliteknek meg a magyar közéleti elitnek komoly beszélgetéseket kellene folytatni, hogy most akkor sikeresnek ítéljük ezt a szószólói intézményt vagy nem ítéljük sikeresnek, és a választási részvételt. Hadd mondjam azt, én nem ítélném sem sikeresnek, sem sikertelennek. Azért nem, mert ez egy hosszú folyamat. Most bevezettünk egy intézményt, nézzük meg, hogyan használják. Ugye, itt érdekes mozgások voltak: a németek nagyon komolyan vették; a romák először komolyan vették, majd kevésbé vették komolyan. A többi jelentkező, hogy kik regisztráltak a nemzetiségi listákra, az egy aránylag alacsony szám. De azt a döntést mindenkinek, akinek kettős identitása van, magának kell meghoznia, hogy ha ő, mondjuk, magyarországi szlováknak, vagy hogy ne mondjam, magyar romának vagy magyar cigánynak vagy magyar szlováknak tartja magát, akkor ő hol akarja elláttatni a politikai képviseletét: azoknál a pártoknál, ahol egyébként megjelennek – hogy ne mutogassak ujjal – roma származású képviselők, és ezen belül tudják érvényesíteni jogaikat, vagy pedig akar egy etnikai képviseleti rendszert? Tehát hogy inkább az értékrendje alapján csatlakozik, mondjuk, egy pártalakulathoz vagy egy politikai formációhoz, vagy pedig az etnikai hovatartozása alapján? Ezt a döntést eddig nem tudta meghozni a magyar nemzetiségi világ – most meg tudja hozni. Így hozta meg. Meghozhatja másként is.

Azt mindannyian tudjuk itt, hogy két nemzetiségnek lenne esélye arra, a németeknek esetleg, ha nagyon küzdenek, a romáknak inkább, hogy ha egy valóságos etnikai alapú összefogásban elindulnak, akkor teljes mandátumú képviselőt bejuttassanak. Hogy ez jó-e a romáknak vagy nem, nagy kérdőjel – azt én rájuk bízom, hogy ezt döntsék el. A cigány pártok sorsa az országgyűlési választáson, ami szánalmas véget szokott érni, szerintem elég komoly jelzés arra, hogy a magyarországi cigányságnak a jelentős része mégis inkább a többségi pártoknak a támogatásában látja a saját érdekét, nem pedig a cigány pártokéban. Ez szerintem egy igen jelentős jelzés, ezen érdemes a roma elitnek is elgondolkozni, meg nekünk is elgondolkozni.

A családi pótlék ügyébe itt most nem mennék bele, mert ez valóban nagyon speciális és nem ide tartozó kérdés.

Az, hogy a Klebelsberg-rendszer hogyan működik együtt a helyi önkormányzattal: itt már két lépésben hoztunk be finomító szabályokat. Szerintem már valamivel jobb lett a helyzet, de valóban, hogy mi a fenntartás meg mi a működtetés, annak a kérdésnek a világos tisztázása, hogy ne a krétán meg a portörő rongyon vitatkozzunk, hogy ki fizesse, szerintem ott kell várnunk még egy kicsit, hogy alakuljon ki jó gyakorlat, és kijöjjenek a típushibák. És ha a típushibák kijönnek, például az egyik ilyen típushiba volt, amit két perc alatt orvosoltunk – ez két hetet jelentett (*Derültség.*) – a magyar oktatásban, az például a házipénztár vagy a házikassza. Tehát hogy hiába a gazdasági önállósága korlátozott a helyi iskoláknak, de pontosan ilyen gyorskiadásokra létrehoztunk olyan házipénztárakat, hogy ne kelljen mindenért a tankerülethez menni vagy éppen az önkormányzathoz. Szerintem ez valamit javított, de itt még valóban, egyáltalán a Klebelsberg-intézményrendszeren – ebbe most nem mennék bele, egyik kedvenc témám – komoly átalakítások várhatók a jövőben. Mert valóban, ez egy nagyon jó rendszer, de sokkal jobban kell működnie.

Elnök úr, köszönöm szépen.

Szavazás a bizottsági támogatásról

ELNÖK: Én is köszönöm szépen.

Tisztelt Bizottság! Ugyanaz a feladatunk most is, hogy jelentést kell írunk arra vonatkozóan, hogy a miniszter úr kinevezését a bizottság támogatja-e vagy sem. Úgyhogy most nyílt szavazás következik.

Kérdezem, ki támogatja Balog Zoltán miniszterre történő kinevezését. Aki támogatja, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! (*Szavazás.*) 7 igen. Ki nem támogatja? (*Szavazás.*) 1 nem. Ki tartózkodott? (*Szavazás.*) 3 tartózkodás. Megállapítom, hogy a bizottság támogatja, és ezt a jelentést fogom megküldeni az Országgyűlésnek. Köszönöm szépen.

Nagyon szépen köszönöm a meghallgatáson megjelent miniszter úr közreműködését. Ezzel a 2. napirendi pontot lezártuk. Elbúcsúzunk a miniszter úrtól, és utána folytatjuk. (*Rövid szünet.*)

Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény, a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásáról szóló 2010. évi L. törvény, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/146. szám); részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján

A 3. napirendi pontunk következik. A 3. napirendi pont tekintetében először is az előterjesztőt kérdezem arra vonatkozóan, hogy a hárszabály 44. §-a (1) bekezdésében szereplő feltételeknek megfelel-e a törvényjavaslat. Kérem Papcsák képviselő urat, hogy mint előterjesztő szíveskedjen nyilatkozni.

DR. PAPCSÁK FERENC (Fidesz): Igen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ebben a kérdésben határozatot kell hoznia a bizottságnak. A bizottság elfogadja-e, hogy az előírásoknak, jogalkotás, alaptörvény, nyelvhelyesség kérdésében megfelel-e az előterjesztés. Aki ezt támogatja, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! (*Szavazás.*) Megállapítom, hogy 7 igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? (*Szavazás.*) Három nem szavazat. Tartózkodás vagy nem? (*Teleki László: Igen, tartózkodom!*) Egy tartózkodás. Köszönöm szépen.

A részletes vita következő részében pedig az előterjesztett módosító indítványokról kell szavazni. Tisztelettel fogom kérdezni az előterjesztőt. Köszöntöm a kormány képviselőjében Rétvári Bence államtitkár urat.

Az 1. ajánlási pontról kérdezem az előterjesztőt. Összefügg a 6., a 14. és 15. ponttal. Tehát egyben kérek nyilatkozatot, egyben tárgyalunk és egyben döntünk.

DR. PAPCSÁK FERENC (Fidesz): Köszönöm szépen. Nem támogatom.

ELNÖK: Az előterjesztő nem támogatja. Kérdezem a kormány képviselőjét!

DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): A kormány sem támogatja.

ELNÖK: A kormány sem támogatja. Kérdezem a bizottság tagjait, kíván-e valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Ilyet nem látok. *(Szabó Sándor: Most a módosító javaslatokról van szó?)* Pontosan.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): A módosító javaslatok között bár lenne olyan, amit tudnánk támogatni, egész egyszerűen...

ELNÖK: Képviselő úr, csak az 1. számú módosító indítványról tárgyalunk.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): De az 1. ponthoz és mindegyikhez igaz lesz, amit szeretnék mondani. Nem azért nem támogatjuk, mert egyébként nem lehetne valamely módosító javaslatokat, többek között az 1. pontot is támogatni, hanem azért, mert teljesen indokolatlannak tartjuk a sürgős eljárásban való alaptörvény-ellenes törvénymódosítást. Ilyen formában teljes egészében elutasítjuk a javaslatot. Mind a módosító javaslatokat, mind a törvényt nem tudjuk támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tudomásul vettem. Kérdezem a bizottság többi tagját, kíván-e valaki hozzászólni. *(Senki sem jelentkezik.)* Ha nem, határozathozatal következik. Kérdezem, hogy ki támogatja az ajánlás 1. pontját összefüggésekkel. A 6., 14., 15. pontról egyben szavazunk. *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 2 igen szavazat. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 9 nem szavazat.

Következik a 2. ajánlási pontunk, Schiffer András képviselő úr módosító indítványa. Először is felvetem azt, hogy jöllehet ez nem minősül túlterjeszkedésnek, mert a házszabály e tekintetben hibás, ezt én, mint bizottsági elnök ki merem jelenteni, ugyanakkor a házszabályba ütközik és ezért nem támogatható. A hiba oka pedig az, hogy ha az államtitkár úr megnézi, akkor a 44. § (1) bekezdés a. pontjánál azt mondja, hogy ha idegen törvénnyel kapcsolatos rendelkezést nyit meg, zárójelben túlterjeszkedés, a b. pontban azt mondja, hogy ugyancsak nem terjedhet ki, ha meg nem nyitott részre vonatkozik, de ott nem mondja, hogy ez túlterjeszkedés. Ez egy sajátos megoldás, de a házszabályba ütközik. Azt mondja a házszabály ezzel kapcsolatosan, hogy nem terjedhet ki a módosító indítvány erre, ezért azt indítványozom, hogy a bizottság állapítsa meg, hogy erről nem döntünk, mert ez a módosító indítvány házszabály-ellenes. Aki ezt elfogadja, kérem, kézfelemeléssel szavazzon. *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 7 igen szavazat. Ki van ellene? *(Szavazás.)* Két ellenszavazat. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Két tartózkodás. Köszönöm szépen. Megyünk tovább.

A 3. pont és a 9. pont együtt Schiffer András képviselő úr előterjesztésében. Kérdezem az előterjesztőt.

DR. PAPCSÁK FERENC (Fidesz): Nem támogatom.

ELNÖK: Nem támogatja. Kérdezem az államtitkár urat.

DR. RÉTVÁRI BENEC államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): A kormány sem támogatja.

ELNÖK: Kérdezem a bizottságot, kíván-e valaki hozzászólni. (*Senki sem jelentkezik.*) Amennyiben nincs hozzászólás, határozathozatal következik. Kérdezem, hogy a 3. és 9. pontokat ki támogatja. Aki támogatja, kézfelemeléssel szavazzon! (*Szavazás.*) Megállapítom, hogy 2 igen szavazat. Ki nem támogatja? (*Szavazás.*) Megállapítom, hogy 9-en nem támogatják, ezt a bizottság elvetette.

Következik a 4. ajánlási pont, Fodor Gábor képviselő úr előterjesztésében. Kérdezem az előterjesztőt.

DR. PAPCSÁK FERENC (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Támogatom.

ELNÖK: Kérdezem a kormány képviselőjét.

DR. RÉTVÁRI BENEC államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): A kormány is támogatja.

ELNÖK: A kormány is támogatja. Kérdezem a bizottságot, hogy ki kíván hozzászólni. (*Senki sem jelentkezik.*) Hozzászólás nincs. Ki támogatja a módosító indítványt? (*Szavazás.*) Megállapítom, hogy 9 igen szavazat. Ki nem támogatja? (*Szavazás.*) Két nem szavazattal a bizottság támogatta a javaslatot.

A bizottságnak egy módosító javaslatot kell készíteni és ezen ajánlás 4. pontja ennek a módosító javaslatnak a része lesz. Ezt a végén fogjuk egyben megszavazni vagy elutasítani, tehát egyben fogunk dönteni róla.

Az 5. pont Schiffer András képviselő úr módosító indítványa. Kérdezem az előterjesztőt.

DR. PAPCSÁK FERENC (Fidesz): Nem támogatom.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a kormány álláspontját.

DR. RÉTVÁRI BENEC államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): A kormány sem támogatja.

ELNÖK: A kormány sem támogatja. Kérdezem a bizottságot, kíván-e valaki hozzászólni. (*Nincs jelentkező.*) Amennyiben nem, kérdezem, ki támogatja Schiffer András 5. ajánlási pontban tett javaslatát. (*Szavazás.*) Nem kapott szavazatot a bizottságtól.

A 7. pontban Gulyás Gergely alelnök úr módosító indítványáról kérdezem az előterjesztőt.

DR. PAPCSÁK FERENC (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Támogatom.

ELNÖK: Kérdezem a kormány képviselőjét.

DR. RÉTVÁRI BENEC államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): A kormány is támogatja.

ELNÖK: A kormány is támogatja. Kérdezem a bizottság tagjait, kíván-e valaki hozzászólni. (*Nincs jelentkező.*) Amennyiben nem, kérdezem a bizottságot, ki támogatja ezt a módosító indítványt. Aki támogatja, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! (*Szavazás.*) Megállapítom, hogy 7 igen támogatást kapott. Ki van ellene? (*Szavazás.*) 2 nem. S ki tartózkodik? (*Szavazás.*) 2 tartózkodás. Megállapítom, hogy a bizottság támogatja, tehát ez is része lesz ennek a később elbírálendő módosító indítványnak.

A 8. pontban Schiffer András képviselő úr módosító indítványáról kérdezem az előterjesztőt.

DR. PAPCSÁK FERENC (Fidesz): Nem támogatom.

ELNÖK: A kormány?

DR. RÉTVÁRI BENEC államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): A kormány sem támogatja.

ELNÖK: A kormány sem támogatja. Kérdezem a bizottság tagjait, kíván-e valaki hozzászólni. (*Nincs jelentkező.*) Amennyiben nem, kérdezem a bizottságot, ki támogatja ezt a módosító indítványt. Aki támogatja, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! (*Szavazás.*) Megállapítom, hogy a módosító indítvány nem kapott egyetlen szavazatot sem.

A 10. pontban Schiffer András módosító indítványáról kérdezem az előterjesztőt.

DR. PAPCSÁK FERENC (Fidesz): Nem támogatom.

ELNÖK: Kormány?

DR. RÉTVÁRI BENEC államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): A kormány sem támogatja.

ELNÖK: A kormány sem támogatja. Kérdezem a bizottság tagjait, kíván-e valaki hozzászólni. (*Nincs jelentkező.*) Amennyiben nem, kérdezem a bizottságot, ki támogatja Schiffer András képviselő úr elhagyásra irányuló módosító indítványát. Aki támogatja, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! (*Szavazás.*) 2 támogató szavazatot kapott. Ki van ellene? (*Szavazás.*) 2 nem. Ki tartózkodott? (*Szavazás.*) 7-en tartózkodtak. A bizottság tehát nem támogatja az indítványt.

A 11. pontról kérdezem az előterjesztőt.

DR. PAPCSÁK FERENC (Fidesz): Nem támogatja az előterjesztőt.

DR. RÉTVÁRI BENEC államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): A kormány sem támogatja.

ELNÖK: Nem támogatják. Kérdezem a bizottság tagjait, kíván-e valaki hozzászólni. (*Nincs jelentkező.*) Amennyiben nem, kérdezem a bizottságot, ki támogatja ezt a módosító indítványt. Aki támogatja, kérem, kézfelemeléssel

szavazzon! (Szavazás.) 1 igen. Ki nem támogatja? (Szavazás.) 8 nem. Ki tartózkodott? (Szavazás.) 1 tartózkodás. Megállapítom, hogy a bizottság nem támogatta a módosító indítványt.

A 12. pont Schiffer András képviselő úr módosító indítványa.

DR. PAPCSÁK FERENC (Fidesz): Nem támogatom.

DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): A kormány sem támogatja.

ELNÖK: Nem támogatják, köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, kíván-e valaki hozzászólni. (Nincs jelentkező.) Amennyiben nem, kérdezem a bizottságot, ki támogatja ezt a módosító indítványt. Aki támogatja, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! (Szavazás.) 2 igen. Ki nem támogatja? (Szavazás.) 9 nem. A bizottság nem támogatta az indítványt.

A 13. pont következik, ez az utolsó pontunk.

DR. PAPCSÁK FERENC (Fidesz): Nem támogatom.

DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): A kormány sem támogatja.

ELNÖK: Köszönöm szépen, nem támogatják. Kérdezem a bizottság tagjait, kíván-e valaki hozzászólni. (Nincs jelentkező.) Amennyiben nem, kérdezem a bizottságot, ki támogatja ezt a módosító indítványt. Aki támogatja, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! (Szavazás.) Nincs támogató szavazat, tehát a bizottság nem támogatta az indítványt.

Ezek szerint egy olyan önálló bizottsági módosító indítványt kell előterjeszteni, amely szerint a 4. és a 7. pontot a bizottság támogatja. Aki ennek a bizottsági módosító indítványnak az előterjesztését támogatja, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! (Szavazás.) 7 igen. Ki van ellene? (Szavazás.) 2 nem. Ki tartózkodott? (Szavazás.) 2 tartózkodás. Megállapítom, hogy a bizottság benyújtja ezt a bizottsági indítványt.

Kíván-e a bizottság előadót állítani, illetve kíván-e kisebbségi véleménnyel kapcsolatos önálló indítványt előterjeszteni? (Nincs ilyen jelzés.) Ez nem kötelező. Bejelentjük, hogy nem kívánunk, és kisebbségi véleményt sem kívánunk előterjeszteni. Írásban fogjuk közölni az Országgyűléssel az álláspontunkat.

Ezzel a részletes vitát lezárom, és ezzel egyben a napirendi pont megtárgyalását is lezárom.

Egyebek

Kérdezem a bizottságtól, van-e az „egyebek” kategóriában bármilyen előadnivaló. Szávay István képviselő úrnak adok szót.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Szeretném jelezni a frakciónk nevében, hogy itt a mai többszöri jogértelmezési vitánk kapcsán, amit továbbra is az önök önkényeként értékelünk, ezzel kapcsolatban panasszal, illetve kérelemmel fogunk fordulni az illetékes bizottsághoz, amelyik mi vagyunk, ugye, majd az ezt követő várható elutasításokat követően az ügyet a plénum elé fogjuk vinni. Úgy értékeljük, hogy önök visszaéltek a házszabállyal, illetve azt önkényesen értelmezték,

illetve minket a képviselői jogaink gyakorlásában korlátoztak ezekkel az időkeretekkel. Ez az egyik.

A másik pedig: egy ügyrendi javaslatom lenne, elnök úr, a későbbi viták elkerülése érdekében. Szereljünk fel ide a falra egy olyan időmérő órát, amilyen a parlamentben is található, hogy akkor pontosan tisztában legyünk azzal, hogy mennyi időt beszélhetünk. Ez komolyan jó lenne, mert a laptopomon nem nagyon tudom lemérni, hogy a 7 percem mikor telik le, amennyiben ez a gyakorlat marad a továbbiakban is. *(Dr. Apáti István: Perc-másodperc bontásban kérünk digitális időmérőt! És lázmérőt is!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Jelen pillanatban még csak Szávay István képviselő úr kért szót, és ő szót is kapott. Ha valaki még hozzá akar szólni, természetesen jelentkezés után szót fogok neki adni.

A képviselő úr indítványát tudomásul veszem, de feltételezem, hogy házszabályra való pontos hivatkozással írásban be fogják adni a kifogást a bizottságnak. *(Szávay István: Természetesen. Így fog történni.)* Köszönöm szépen.

Az óra felszerelésével kapcsolatos igényt pedig nem tudom a bizottság előtt értékelendő indítványnak tekinteni. Tisztelettel, minden frakció jogosult az Országgyűlés főigazgatójához fordulni ilyenfajta igénnyel. Ha meggyőzi az, hogy stopperrel és esetleg még célfotó berendezéssel is felszerelt tárgyalótermet kérjünk, akkor esetleg erről a későbbiek során tárgyalhatunk. Köszönöm szépen.

A bizottsági ülést berekesztem. Nagyon köszönöm a jelenlétet.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 28 perc)

Dr. Rubovszky György
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Lestár Éva és Prin Andrea